

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

BIULETYN

informacyjny

Jestem przekonany,
że nauki rolnicze mają obecnie
znaczenie globalne

– mówi prof. dr hab. inż. Andrzej Jajszczyk
– dyrektor Narodowego Centrum Nauki
s. 39

02.2014 nr 1(87) ISSN 1899-7775

BAL UNIWERSYTETU ROLNICZEGO 2014

JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady serdecznie
dziękuje sponsorom, którzy okazali swoją hojność:

Zdjęcie zgłoszone na konkurs,
fot. Anela Początek

Redakcja

Szymon Sikorski – redaktor naczelny
Izabella Majewska
Monika Marszałik
Paulina Czuryłowska

Adres Redakcji

Biuro Informacji i Promocji
Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
al. Mickiewicza 21
31-120 Kraków
tel. (+48) 12 662 41 95
tel. (+48) 12 662 43 96
e-mail: s.sikorski@ur.krakow.pl
promocja@ur.krakow.pl

Wydawca

Uniwersytet Rolniczy
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
Wydano za zgodą Rektora UR
Fotografie:
Gabriel Wojcieszek, Adam Mróz,
Andrzej Owsiański

Projekt okładki

opracowanie graficzne: Paulina Czuryłowska
zdjęcie: Agnieszka Płażek

Redakcja zastrzega sobie prawo
do dokonywania skrótów i zmian redakcyjnych
w nadesłanych tekstach

ISSN: 1899 - 7775

Nakład: 1000 egz.

Biuletyn Informacyjny Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
dostępny jest w wersji elektronicznej
na stronie internetowej uczelni www.ur.krakow.pl

Skład, łamanie, druk:

EKODRUK, Kraków

z życia Uczelni

Nominacje profesorskie	4
Otwarcie nowoczesnej sali anatomicznej	5
Dzień Otwarty Uniwersytetu Rolniczego	7
Informacje z prac Senatu	9

sukcesy pracowników

„Akumulator kamienny do magazynowania ciepła w tunelu foliowym” – projekt naukowy realizowany pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Sławomira Kurpaski....	11
Dr hab. inż. Maciej Kuboń współautorem dwóch patentów nagrodzonych na Targach Innowacji w Brukseli i Zagrzebiu.....	13
Prof. dr hab. inż. Andrzej Libik przewodniczącym Komisji konkursowej do spraw wyłonienia Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących	15
„Biodegradowalne wyroby włókniste oraz metody ich wytwarzania” – złoty medal XVI Moskiewskiej Międzynarodowej Wystawy Wynalazków i Innowacyjnej Technologii Archimedes 2013	16

nauka

Niekonwencjonalny sposób wykorzystania białek serwatkowych.....	18
Studia na Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Geodezji i Kartografii.....	20
Współcześnie nauka ma charakter globalny – zaznacza Małgorzata Krasowska – dyrektor wykonawczy Komisji Fulbrighta w Polsce	22
Siedem lat starań i wreszcie sukces	24
Fulbright Scholar – 25 lat później.....	26
Stypendia z Własnego Funduszu Stypendialnego UR i Fundacji UR wręczone	27
Spotkanie organizacyjne przed Festiwalem Nauki w Krakowie 2014	30

współpraca z gospodarką

Procedura ochrony własności intelektualnej w Uniwersytecie Rolniczym.....	31
---	----

konferencje

Sympozja naukowe realizowane w ramach projektu: „Innowacyjne oddziaływanie techniki i technologii oraz informatycznego wspomagania zarządzania na efektywność produkcji w gospodarstwach ekologicznych”.....	32
--	----

nie tylko nauka

Amazonka pachnąca geoinformacją – „AMAZONIA 2013”	34
Kazachstan – nowy kierunek działań	37
„Uniwersyteckie grono” – konkurs na nazwę wina rozstrzygnięty.....	38
Konkurs fotograficzny rozstrzygnięty	38

wywiad numeru

Jestem przekonany, że nauki rolnicze mają obecnie znaczenie globalne – mówi prof. dr hab. inż. Andrzej Jajszczyk – dyrektor Narodowego Centrum Nauki	39
---	----

studenci

Wydziałowe bale karnawałowe	42
Rozmowa kwalifikacyjna – spotkanie z zawodowym rekruterem i mową inspiracyjnym	45

kultura

Chór AGRICOLA we Lwowie	46
-------------------------------	----

nowości wydawnicze

Nowości Wydawnictwa Uniwersytetu Rolniczego	47
---	----

piszą o nas

Uczelnia w mediach	49
--------------------------	----

Nominacje profesorskie

Prof. dr hab. inż. Dariusz Grzebelus

Katedra Genetyki, Hodowli i Nasiennictwa, Wydział Ogrodniczy

Prof. dr hab. inż. Dariusz Grzebelus

WYKSZTAŁCENIE, STOPNIE I TYTUŁY NAUKOWE

1991 – magister inżynier ogrodnictwa, specjalność: genetyka i hodowla roślin,
1996 – doktor nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa, specjalność: ogrodnictwo,
2009 – doktor habilitowany nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa, specjalność: genetyka i biotechnologia roślin,
2014 – profesor nauk rolniczych.

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

1991 – Rolniczy Zakład Doświadczalny Mydlniki, robotnik,
1992 – Katedra Genetyki, Hodowli i Nasiennictwa, Akademia Rolnicza w Krakowie, starszy referent techniczny,

1993 – Katedra Genetyki, Hodowli i Nasiennictwa, Akademia Rolnicza w Krakowie, asystent,
1996 – Katedra Genetyki, Hodowli i Nasiennictwa, Akademia Rolnicza w Krakowie, adiunkt,
2012 – Katedra Genetyki, Hodowli i Nasiennictwa, Uniwersytet Rolniczy w Krakowie, profesor UR.

ZAINTERESOWANIA NAUKOWO-BADAWCZE, DOROBEK NAUKOWY, STAŻE I GRANTY

Nominat prowadzi badania podstawowe i wdrożeniowe na rzecz polskich spółek hodowlano-nasiennych związane z biotechnologią i bioróżnorodnością roślin uprawnych. Pracuje nad identyfikacją, charakterystyką oraz dynamiką ewolucyjną roślinnych ruchomych elementów genetycznych. Prowadzi badania dotyczące genomiki strukturalnej i funkcjonalnej marchwi jadalnej, bada zmienność genetyczną zasobów genowych *Daucus* na poziomie molekularnym oraz procesy związane z udomowieniem tego gatunku. Opublikował 51 prac w czasopismach recenzowanych, w tym 28 w czasopismach znajdujących się w wykazie JCR. Prezentował 96 doniesień na konferencjach i zjazdach naukowych, w tym 2 referaty plenarne na zaproszenie. Sumaryczny Impact Factor wszystkich publikacji wynosi 52, cytowane 207 razy według bazy Web of Science; Index h = 8.

Odbył 7 staży i wizyt naukowych, łącznie ponad 3 lata w różnych ośrodkach naukowych: 1992/1993 – Wye College, University of London, Wielka Brytania; 1993 – Plant Research International, Wageningen, Holandia; 1998, 2001/2002, 2004 oraz 2011 – University of Wisconsin-Madison, USA; 2000 – Agrocampus-Ouest, Angers, Francja;

2005 – Julius-Kuehn Institut, Quedlinburg, Niemcy; 2010 – Diversity Arrays Technology P/L, Yarralumla, Australia.

Realizował 31 projektów badawczych finansowanych przez instytucje polskie (MNiSW, MRiRW, AWRSP) i międzynarodowe (IPGRI, USDA-ARS). Był kierownikiem 5 projektów, w tym jednego międzynarodowego.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Profesor Dariusz Grzebelus prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziale Ogrodniczym, Biotechnologii – Jednostce Międzywydziałowej i Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt UR. Opracował kompletne treści programowe lub ich fragmenty 10 przedmiotów prowadzonych w języku polskim lub angielskim. Prowadził zajęcia dla słuchaczy Studium Podyplomowego Hodowli Roślin i Nasiennictwa oraz kierował tym studium w roku akademickim 2009/2010.

Jest promotorem dwóch zakończonych prac doktorskich oraz dwóch otwartych przewodów doktorskich, opiekunem ponad 30 prac magisterskich i inżynierskich. Recenzentem trzech prac doktorskich.

Jest także autorem lub współautorem czterech rozdziałów w podręcznikach akademickich, współautorem opracowania polskiej edycji słownika biotechnologicznego FAO.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Członek Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych (PTNO) (od 1999),
Członek zarządu Oddziału Krakowskiego PTNO (od 2003),
Członek Polskiej Federacji Biotechnologii (od 2010),

Członek Komisji Rewizyjnej Polskiej Federacji Biotechnologii (od 2010),

Członek wydziałowej Komisji ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą (2002-2012),

Przewodniczący Komisji Dydaktycznej Wydziału Ogrodniczego (2011-2012),

Koordynator ds. wprowadzenia Krajowych Ram Kwalifikacji na Wydziale Ogrodniczym (2011-2012),

Prodziekan ds. Nauki i Współpracy Wydziału Ogrodniczego, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie (kadencja 2012-2016).

WSPÓŁPRACA Z PRAKTYKĄ

Profesor Grzebelus współpracuje z polskimi firmami hodowlano-nasiennymi prowadzącymi hodowlę warzyw oraz buraka cukrowego w zakresie wykorzystania metod biotechnologicznych wspomagających hodowlę nowych odmian. Prowadzi działalność upowszechnieniową dotyczącą zastosowań najnowszych technik analizy genomów roślinnych w procesie doskonalenia odmian roślin uprawnych.

PRYZNANE ODZNACZENIA I NAGRODY

Stypendium indywidualne dla młodych naukowców Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (1997), w latach 2001-2012 otrzymał 7 nagród I, II i III st. JM Rektora AR/UR w Krakowie za wybitne osiągnięcia w dziedzinie naukowej oraz brązowy medal za długoletnią służbę (2009).

ZAINTERESOWANIA POZANAUKOWE

Muzyka, literatura, film.

Zdjęcie zgłoszone na konkurs, fot. Agata Owoc

Otwarcie nowoczesnej sali anatomicznej

Kraków, 15 stycznia 2014 r.

W spotkaniu, połączonym z oficjalnym otwarciem kompleksu pomieszczeń mieszczących salę wykładową, salę do praktycznych zajęć z anatomii zwierząt oraz pomieszczenia pomocnicze i administracyjne, wzięły udział władze Uniwersytetu Rolniczego: **JM Rektor prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady, dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studentkich, prof. dr hab. inż. Czesław Klocek** – dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, **prof. dr hab. Dorota Zięba-Przybylska** – dyrektor Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR, **prof. dr hab. inż. Janusz Żmija** – poprzedni rektor UR – inicjator powołania Weterynarii, kanclerz wraz z zastępcami oraz liczne grono studentów Weterynarii. Gościem specjalnym była **Dorota Niedziela poseł na Sejm RP** – lekarz weterynarii, a zarazem osoba bardzo mocno zaangażowana w tworzenie studiów weterynaryjnych w Krakowie. Spotkanie prowadził **prof. dr hab. inż. Józef Bieniek**

– kierownik Ośrodka Studiów Weterynaryjnych UCMW UJ-UR.

W okolicznościowym wystąpieniu **JM Rektor UR profesor Włodzimierz Sady** podkreślił, że otwarcie tego zaplecza stanowi kolejny ważny element infrastruktury tworzonej dla potrzeb studentów Weterynarii oraz Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt. Nawiązując do historii powołania Weterynarii stwierdził, że jej dynamiczny rozwój i dobre opinie, jakie zbiera już w Europie, to dla władz Uczelni kolejny powód do dumy i satysfakcji, ale także potwierdzenie trafności inicjatywy podjętej w roku 2010, przez ówczesnych rektorów Uniwersytetu Jagiellońskiego – **profesora Karola Musioła** i Uniwersytetu Rolniczego **profesora Janusza Żmiję**. Podziękował również wszystkim osobom zaangażowanym w prace inwestycyjne. Szczególne słowa wdzięczności skierował pod adresem **poseł Doroty Niedzieli**, która od samego początku czynnie wspiera Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej

Spotkanie prowadził prof. dr hab. inż. Józef Bieniek

Otwarcie kompleksu sal dla studentów Weterynarii oraz Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt

UJ-UR, lobbując i tworząc wokół niego jakże cenny – życzliwy klimat, nie tylko w Warszawie, lecz i w całej Polsce. Kończąc swoje wystąpienie podkreślił, że już wkrótce spotkamy się ponownie, przy otwarciu kompleksu nowoczesnych budynków na Bielanach, które również będą służyły UCMW UJ-UR oraz Wydziałowi Biologii i Hodowli Zwierząt. Zwrócił się także do studentów z apelem o właściwe wykorzystanie stwarzanych możliwości do rozwoju naukowego i zawodowego.

TO WIELKA SZANSA DLA NAS WSZYSKICH

W krótkim wystąpieniu **poseł Dorota Niedziela** zwróciła się do studentów, aby w czasie studiów nie tylko zgłębiali teorię, ale korzystali z każdej nadarzającej się okazji i pytali wykładowców o praktyczne zastosowanie wiedzy, gdyż po zakończeniu studiów będą musieli samodzielnie diagnozować i leczyć pacjentów. Dziękując za zaproszenie podtrzymała gotowość do dalszej życzliwej współpracy. Głos zabrał również **prof. dr hab. inż. Janusz Żmija** – rektor UR w latach 2005-2012 współinicjator powołania UCMW UJ-UR, który podkreślił, że tworzenie Weterynarii w Krakowie było i nadal pozostaje wielkim wyzwaniem, któremu, o czym jest przekonany, sprostają władze obu uczelni. Podzielił się również opiniami wielu naukowców z zagranicznych jednostek naukowych, które deklarują chęć współpracy.

PYTANIA STUDENTÓW

Odpowiadając na pytania studentów dotyczące stanu zaawansowania inwestycji dla UCMW UJ-UR **mgr Tomasz Szanser** kanclerz UR, przedstawił kalendarium prac, ich koszty (szacowane na prawie 140 mln zł) oraz poinformował o pozyskiwanych źródłach finansowania. Zapewnił jednocześnie, że ich terminowość nie jest zagrożona. Studenci pytali również władze Uczelni, głównie **dr. hab. inż. Sylwestra Tabora Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich** o program studiów, rozkłady przedmiotów oraz zasady nometryfikacji dyplomów.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Dzień Otwarty Uniwersytetu Rolniczego

Kraków, 16 stycznia 2014 r.

W tym roku, po raz pierwszy, Dzień Otwarty Uniwersytetu Rolniczego odbywał się w styczniu, a nie w marcu. Ciekawa oferta oraz niemal wiosenna pogoda, spowodowały, że do Centrum Kongresowego przybyło mnóstwo młodych ludzi z terenu południowej Polski. Do ich dyspozycji była nie tylko sala plenarna – mieszcząca ponad 300 osób, lecz także dwie sale audiowizualne, w których przygotowano łącznie około 200 miejsc. Wszyscy zaangażowani w to wydarzenie pracownicy UR przyznawali, że takiej frekwencji dawno nie było.

POWODZENIA NA MATURZE

Przez cały dzień w kampusie przy al. 29 Listopada widać było młodych ludzi, którzy z zaciekawieniem zwiedzali budynki Uczelni. Witając gości **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** zaprezentował charakterystykę Uniwersytetu, jako nowoczesnej Uczelni – nadążającej za współczesnymi wyzwaniami. Podziękował również pedagogom za przygotowanie młodzieży na spotkanie i opiekę nad nimi. Zwracając się do samych uczniów życzył im miłego pobytu w Uniwersytecie, doskonałej zabawy na studniówce, w maju dobrych wyników na maturze, zaś sobie również ponownego spotkania w październiku podczas inauguracji roku akademickiego 2014/2015.

WARTO O TYM WIEDZIEĆ

Ofertę dydaktyczną i edukacyjną obszernie przedstawił **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich**. Charakteryzując wydziały zachęcał do aktywności w kołach naukowych oraz do korzystania z wielu atrakcji,

jakie związane są ze studiowaniem w Krakowie. Jedną z propozycji szerzej omówionych przez **mgr. inż. Michała Szandulę** – kierownika Centrum Kultury Studenckiej, była

działalność Klubu Akademickiego „ARKA” oraz zespołów artystycznych Uniwersytetu. Zachęcił maturzystów, aby wybierając uczelnię wzięli pod uwagę nie tylko aspekty naukowe,

Ciekawa oferta przyciągnęła bardzo wielu gości

Otwarcia dokonał JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady

ale również ofertę kulturalnego i ciekawego spędzania wolnego czasu. Pod tym względem UR nie ma sobie równych w całej południowej Polsce, a może i nawet w kraju.

UCZELNIA O CZYMI STUDENTÓW

W tym roku po raz pierwszy Dzień Otwarty organizowali studenci i zmiana ta okazała się bardzo korzystna. – *Zaangażowanie studentów nie kończyło się na wystąpieniach w części oficjalnej, tak naprawdę zaczęło się*

dopiero na hoku! – podkreśla **Marcin Orzeł**, student Wydziału Leśnego. – *stoiska wystawowe wszystkich Wydziałów przyciągały wzrok uczniów i nauczycieli. Z jednej strony pokaz warzenia piwa przygotowany przez Kierunek Międzywydziałowy Biotechnologia, z drugiej kamera termowizyjna Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki, zaraz za ścianą Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji oferował zdjęcia 3D, kilka kroków dalej studenci Wydziału Leśnego, ich spreparowane*

zwierzęta z wielkim jeleniem na czele i konkursy w rozpoznawaniu zapachów drzew. Nie sposób było nie zauważyć ogromnego akwarium Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt oraz ich egzotycznych gatunków takich jak ptaszniki i węże. Wydział Technologii Żywności oferował własne wyroby liofilizowane oraz szereg pokazów, a Wydział Ogrodniczy częstował gości własnymi jabłkami i obdarowywał pięknymi kwiatami własnej hodowli. Oczywiście niemożliwym jest opisanie i wymienienie wszystkiego, co działo się na stanowiskach, gdyż potrzeba na to osobnego artykułu, a o wrażeniach najlepiej zapytać tych, co mieli przyjemność w tym wszystkim uczestniczyć. Atrakcji i konkursów było wiele, jeszcze więcej pytań do studentów poszczególnych wydziałów. Po trzech godzinach pytań, odpowiedzi, rozmów i zwiedzaniu stanowisk, jestem przekonany, że nasi goście wrócili bogatsi o nowe informacje, nową wiedzę i nowe spojrzenie na Uniwersytet Rolniczy – podsumowuje Marcin.

Pozostaje, zatem pogratulować organizatorom, zaś młodzieży, za JM Rektorem, życzyć dobrych wyników na maturze i do zobaczenia w październiku.

Stoiska wystawowe przyciągały uwagę uczniów i nauczycieli

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Informacja z przebiegu obrad Senatu UR w dniu 31 stycznia 2014 r.

Rektor złożył gratulacje:

- **prof. dr. hab. inż. Januszowi Żmiji**, który został wybrany Przewodniczącym Komisji Uprawnień Akademickich Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- **prof. dr. hab. inż. Krzysztofowi Gawrońskiemu** i **prof. dr. hab. inż. Arturowi Radeckiemu-Pawlik** mianowanym na stanowisko profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie,
- **dr hab. inż. Maciejowi Kuboniowi** z okazji odznaczenia na 62. Międzynarodowej Wystawie Wynalazków, Badań Naukowych i Nowych Techniki BRUSSELS INNOVA 2013 w Brukseli Srebrnym i Złotym Medalem z wyróżnieniem, a także Złotym Medalem oraz Specjalnym Certyfikatem przyznany przez delegację z Turcji, İstanbul Aydın Üniversitesi za patent „Sposób wytwarzania wyrobów mięsnych wieprzowych o kontrolowanej alergenicności” na Międzynarodowych Targach Wynalazczości CROATIA INOVA 2013 ZAGRZEB – CHORWACJA.

Rektor poinformował, że:

- wpłynął list od dyrektora Dolnośląskiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu z podziękowaniem za współpracę z Katedrą Geodezji Rolnej, Katastru i Fotogrametrii pod kierunkiem **prof. Urszuli Litwin** przy projekcie skalania gruntów w woj. dolnośląskim (gmina Mściwojów),
- studentka Architektury Krajobrazu **Sandra Będziszewska**, autorka pracy inżynierskiej: *Koncepcja zagospodarowania Placu Wolności w Dąbrowie Górniczej*, przygotowanej pod kierunkiem **dr inż. arch. Małgorzaty Wilczkiewicz** otrzymała wyróżnienie Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza,
- Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa podjęło uchwałę, że Festiwal Nauki w Krakowie w 2015 r. będzie organizował Uniwersytet Pedagogiczny,
- 20-22 marca br. w UJ odbędzie się Kongres Kultury Akademickiej, na który zaproszona jest społeczność UR. Szczegóły dostępne na stronie: kongresakademicki.pl,
- 6-13 maja br. odbędą się główne uroczystości z okazji 650-lecia UJ,
- 4 czerwca br. przypada 25-lecie odzyskania niepodległości i środowisko akademickie powinno włączyć się w te obchody.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- ponowne zatrudnienie **prof. dr hab. inż. Anny Miechówki** na stanowisku profesora zwyczajnego w Katedrze Gleboznawstwa i Ochrony Gleb.

Senat uchwalił zmiany w Statucie Uczelni.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości informację Rektora o wprowadzeniu na dzień 31 grudnia 2013 r. zmian w uchwalonym Uchwałą nr 56/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. planie rzeczowo-finansowym Uczelni na rok 2013.

Oryginał protokołu wraz z załącznikami znajduje się w Biurze Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

Informacja z przebiegu obrad Senatu UR w dniu 28 lutego 2014 r.

Rektor wręczył listy gratulacyjne **prof. dr. hab. inż. Andrzejowi Libikowi** oraz **dr. hab. inż. Piotrowi Siwkowi**, **prof. UR** z okazji otrzymania decyzją międzynarodowego Jury na XVI Moskiewskiej Międzynarodowej Wystawie Wynalazków i Innowacyjnej Technologii Archimed 2013, Złotego Medalu za pracę naukowo-badawczą *Biodegradowalne wyroby włókniste oraz metody ich wytwarzania*.

Rektor poinformował, że:

- **prof. dr. hab. inż. Tadeusz Juliszewski** został powołany na członka Komisji Ergonomii Polskiej Akademii Umiejętności oraz wybrany do pełnienia funkcji wiceprzewodniczącego Komisji. W Komisji znaleźli się również **prof. dr. hab. inż. Janusz Sowa** z Wydziału Leśnego (powołany na redaktora naczelnego *E-Journal'a*), a także **dr. hab. Paweł Kielbasa** z Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki;
- **prof. dr. hab. inż. Andrzej Libik** został przewodniczącym – koordynatorem prac Komisji konkursowej do spraw wyłonienia Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, w dziedzinie nauk rolniczych, a także członkiem Zespołu Bazy Ekspertów Narodowego Centrum Badań i Rozwoju trzeciej kadencji.

Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji **prof. Krzysztof Ostrowski** poinformował, że:

- **prof. dr. hab. inż. Janusz Miczyński** został powołany przez Prezydenta Miasta Krakowa do Rady Programowej ds. Ochrony Powietrza w Krakowie.
- **mgr inż. Magda Pluta**, doktorantka Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji (podopieczna **prof. dr. hab. inż. Urszuli Litwin**) otrzymała stypendium im. Anny Pasek.

Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej **dr. hab. inż. Stanisław Małek**, **prof. UR** poinformował, że udało się pozyskać środki finansowe z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju na staże i praktyki. Projekt *Twoja kariera zaczyna się już na Uczelni* na kwotę 4,99 mln zł będzie realizowany do 30 czerwca 2015 r.

Rektor poinformował, że został rozstrzygnięty konkurs na nazwę wina wytwarzanego w winnicy Uniwersytetu Rolniczego. Nadesłano 350 propozycji. Jury wybrało nazwę „Uniwersyteckie Grono”, której autorem jest **Michał Tymich** – absolwent Inżynierii Środowiska naszej Uczelni. Autor zwycięskiej nazwy otrzyma skrzynkę wina.

Senat nadał tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja **prof. dr. hab. inż. Bogdanowi Klepackiemu**, na wniosek Rady Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- ponowne zatrudnienie **prof. dr. hab. inż. Tadeusza Zajęca** na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Szczegółowej Uprawy Roślin Instytutu Produkcji Roślinnej,
- wniosek o przyznanie nagrody zespołowej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia dydaktyczne dla: **prof. dr. hab. inż. Stanisława Brożka**, **dr. inż. Ewy Błońskiej**, **dr. hab. inż. Piotra Gruby**, **dr. inż. Macieja Zwzydaka**, **dr. inż. Tomasza Wanica**, **dr. inż. Jarosława Lasoty**, **dr. inż. Michała Gąsiorka**, **dr. inż. Ryszarda Mazurka**, **dr. inż. Pawła Nicia**, **dr. inż. Pawła Zadroźnego**, **dr. hab. inż. Tomasza Zaleskiego** za opracowanie monografii naukowej stanowiącej podręcznik akademicki i przewodnik po Centrum Edukacji Gleboznawczej – Muzeum Gleb *Gleby w środowisku przyrodniczym i krajobrazach Europy*.
- wniosek o nadanie odznaczeń państwowych i Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Senat pozytywnie ocenił Roczny raport oceny stanu jakości kształcenia Jednostek Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie za rok akademicki 2012/2013 opracowany przez Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia.

Oryginał protokołu wraz z załącznikami znajduje się w Biurze Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

„Akumulator kamienny do magazynowania ciepła w tunelu foliowym”

– projekt naukowy realizowany pod kierunkiem
prof. dr. hab. inż. Sławomira Kurpaski

W polskich warunkach, w produkcyjnych obiektach pod osłonami koszty energii wynoszą nawet 60 proc. wszystkich kosztów operacyjnych. Pomimo, że nowoczesne obiekty są wyposażone w szereg rozwiązań technicznych umożliwiających racjonalną gospodarkę energetyczną, to wciąż znaczna część ciepła powstałego w ich wnętrzu w wyniku konwersji promieniowania słonecznego jest przekazywana do otoczenia, gdyż obiekty muszą być wietrzone w celu niedopuszczenia do nadmiernego wzrostu temperatury.

ZASADA DZIAŁANIA AKUMULATORA

Akumulator ciepła służy do magazynowania nadwyżki ciepła w obiektach ogrodniczych (tunele, szklarnie) i został opracowany przez pracowników z UR w Krakowie oraz Instytutu Ogrodniczego w Skierniewicach, w ramach konsorcjum naukowego, które realizuje projekt badawczy. W skład zespołu UR wchodzi: **prof. Sławomir Kurpaska** (pełniący funkcję koordynatora naukowego projektu) **dr hab. Hubert Latała** (kierownik zadań w realizowanym projekcie) oraz **prof. Kazimierz Rutkowski**. Z kolei z IO w realizację projektu zaangażowani są: **prof. Ryszard Hołownicki** (kierownik projektu) oraz **dr Paweł Kono-packi**. Zbudowany akumulator ciepła został umieszczony wewnątrz tunelu ogrodniczego i jest podzielony na kilka sekcji złoża, które są wypełnione złożem kamiennym.

W wyniku przepływu wilgotnego powietrza przez złożo kamiennie zachodzą dwa wzajemnie sprzężone procesy, a mianowicie wymiana ciepła oraz transport masy. Powietrze na wyjściu z akumulatora cechuje się zmienioną względem wartości na wlocie temperaturą

Widok akumulatora na etapie budowy

oraz zawartością w nim pary wodnej. W efekcie może nastąpić magazynowanie nadwyżki ciepła (okres pogody radiacyjnej) oraz jego dostarczanie w okresie zwiększonego zapotrzebowania. Z kolei, w wyniku wymiany masy (między powietrzem a powierzchnią kamieni) może nastąpić proces kondensacji/odparowania wody, a w konsekwencji osuszanie lub nawilżanie powietrza wewnątrz obiektu. Z przedstawionego krótkiego opisu wynika, że akumulator może pracować w trybach: gromadzenia ciepła, dogrzewania roślin oraz schładzania roślin w upalne letnie dni.

CEL BADAŃ

Głównym celem badań prowadzonych w UR jest określenie parametrów techniczno-eksploatacyjnych procesu magazynowania ciepła wraz z analizą rozładowania magazynowanego ciepła. Ponadto, w wyniku

przeprowadzonych badań określone zostaną warunki, przy których zachodzą te procesy, a w konsekwencji opracowany zostanie algorytm sterowania procesem zatłaczania powietrza do wnętrza akumulatora. W przeprowadzonych wcześniej badaniach laboratoryjnych (przed zbudowaniem właściwego akumulatora) zostały określone: parametry geometryczne instalacji pobierające ciepłe powietrze z wnętrza tunelu oraz określono rodzaj złoża.

W wyniku prowadzonych badań, podczas uprawy pomidora, uzyskano efekty w postaci średniego wzrostu temperatury wewnątrz tunelu o 6°C oraz zmniejszenia wilgotności względnej powietrza o 19 proc. Dzięki temu poprawiły się mikroklimat wewnątrz tunelu i zdrowotność roślin, pomimo zredukowania zużycia środków ochrony roślin o 40 proc. Schładzanie roślin w upalne letnie dni dodatkowo wpłynęło na poprawę jakości owoców.

Aparatura kontrolno-pomiarowa w tunelu foliowym

SUKCES

Akumulator został wyróżniony także tytułem *Euro Symbol Innowacji 2013* przyznawanym w programie promocyjnym prowadzonym przez redakcję *Monitora Rynkowego* (dodatku do *Gazety Prawnej*) oraz nagrodzony srebrnymi medalami na: 62. Światowej Wystawie Wynalazków, Badań i Nowych Technologii INNOVA w Brukseli – Brussels Eureka za wynalazek pt. *Rock bed heat accumulator and the method of its application in high tunnel horticultural crop production* oraz podczas 65. Międzynarodowych Targów „Pomysły – Wynalazki – Nowe Produkty” iENA, w Norymberdze.

Prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska jest absolwentem Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki. Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół następujących obszarów badawczych: zagadnienia energetyczne podczas ogrzewania podłoża ogrodniczych przy pomocy ciepłej wody oraz podgrzanego powietrza, modelowania procesów fizycznych w systemie Gleba-Roślina-Atmosfera (wymiana masy i ciepła, ruch

Oprócz omówionych akumulatorów, w ramach jednego z zaplanowanych zadań badawczych zostanie wybudowany system paneli fotowoltaicznych. Zaplanowano, aby system składał się z paneli przytwierdzonych na stałe z gruntem oraz system nadążny. W obydwu systemach założono zainstalowanie trzech typów paneli, czyli takich, które są obecnie rekomendowane przez firmy komercyjne. W efekcie, w wyniku przeprowadzonych badań, opracowane zostaną wiarygodne zalecenia zarówno co do typów paneli jak i przestrzennego ich posadowienia. Całość projektu zostanie zakończona w III kwartale 2015 r., opracowaniem wytycznych konstrukcyjnych dla użytkowników takich systemów wraz z akcją mającą na celu popularyzację uzyskanych wyników. W końcowym opracowaniu przeanalizowane zostaną również wskaźniki ekonomiczne charakteryzujące opłacalność stosowania takich urządzeń w obiektach produkcyjnych.

Opracowanie:

*prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska
Zdjęcia: dr hab. inż. Hubert Latała*

wody glebowej), sterowania procesami w zamkniętych obiektach pod osłonami (nawadnianie i doświetlanie roślin), wykorzystania współczesnych narzędzi informatycznych do odtwarzania przebiegów ciągłych procesów na podstawie znajomości ich dyskretnych wartości, problemów eksploatacji urządzeń z zakresu odnawialnych źródeł energii (pompa ciepła, kolektory słoneczne), funkcjonalności zintegrowanego systemu grzewczego obiektu pod osłonami wykorzystującego OZE, zagadnień magazynowania nadwyżki ciepła w akumulatorach ciała stałego i akumulatorze cieczowym, doświetlanie roślin za pomocą lamp LED (light emitted diodes).

Przebywał na blisko półrocznym stażu naukowym w Instytucie Badawczym oraz Uniwersytecie w Wageningen. Jest autorem ponad 110 oryginalnych prac naukowych opublikowanych również w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej: *Journal Agricultural Engineering Research*, *Biosystems Engineering*, *Canadian Biosystems Engineering* oraz w *Renewable Energy*. Recenzował prace, które ukazały się w renomowanych zarówno polskich jak i w periodykach naukowych z listy filadelfijskiej: *Biosystems Engineering*, *International Agrophysics*, *Scientia Agricola*. Opublikował również oraz kilkadziesiąt artykułów popularno-naukowych związanych z praktyką ogrodniczą (*Hasło Ogrodnicze*, *Owoce Warzywa Kwiaty*, *Top Agrar Polska*). Jest również autorem trzech monografii oraz podręcznika akademickiego: *Szklarnie i tunele foliowe-inżynieria i procesy*. Pełni funkcję członka zarządu IV Sekcji (Energy in Agriculture) CIGR (Commission Internationale du Genie Rural). Konsultował aktualnie obowiązującą dyrektywę PE z zakresu urządzeń do aplikowania środków ochrony roślin w produkcji rolniczej. Oprócz pełnienia funkcji koordynatora naukowego w powyższym projekcie był także kierownikiem czterech projektów badawczych finansowanych z MNiSW oraz wykonawcą w realizowanym projekcie. W wyniku ich realizacji w obiektach Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki (UR) znajduje się unikatowy w skali kraju tunel foliowy wykorzystujący urządzenia energetyki odnawialnej (pompa ciepła, kolektory słoneczne, panele fotowoltaiczne).

Gala wręczenia nagród w Teatrze Śląskim w Katowicach

Dr hab. inż. Maciej Kuboń współautorem dwóch patentów nagrodzonych na Targach Innowacji w Brukseli i Zagrzebiu

W Polsce, Europie i na świecie problem alergii pokarmowych jest coraz powszechniejszy i dotyczy istotnej części populacji osób ze zdiagnozowaną alergią pokarmową. Choroby alergiczne stanowią jeden z podstawowych problemów zdrowotnych ze względu m.in. na przewlekły i nawrotowy charakter oraz ciężki przebieg kliniczny. Poziom nietolerancji pokarmowych wśród dzieci to 6-8 proc., a u dorosłych to 1-3 proc. populacji posiadających zdiagnozowane alergię. Jest to zatem istotny odsetek chorych wymagających żywienia produktami wolnymi od związków alergennych.

PATENT P.404630 „SPOSÓB WYTWARZANIA WYROBÓW MIĘSNYCH WIEPRZOWYCH O KONTROLOWANEJ ALERGENNOŚCI”

Celem wynalazku było opracowanie sposobu wytwarzania wyrobów mięsnych o obniżonej alergenicności, z zachowaniem jego charakterystyki użytkowej i smakowej. Cel ten został osiągnięty dzięki innowacyjnemu doborowi rodzaju mięsa, dodatków oraz technologii wytwarzania.

Dzięki temu otrzymuje się wyroby mięsne o obniżonej alergenicności oraz o podwyższonej zawartości selenu i wielonienasyconych kwasów tłuszczowych. W produkcji wyrobów o kontrolowanej alergenicności nie stosuje się dodatku mięsa wołowego, ani substancji dodatkowych kształtujących strukturę np. białek, izolatów i koncentratów sojowych. Pochodne soi zostały zastąpione ekstraktem z czerwonych alg morskich i białkami plazmy krwi wieprzowej. Z kolei przyprawy zawierające związki alergenne, takie jak ekstrakty smakowe skorupiaków, ryb i mięczaków oraz orzeszków ziemnych, hydrolizatu

Twórcy patentu od lewej: Cyprian Tomasiak, Maciej Kuboń, Agnieszka Wierzbicka – kierownik projektu, Andrzej Półtorak, Monika Marcinkowska-Lesiak

białek soi, gorczycy, selera i sezamu zostały zastąpione przyprawami posiadającymi te same lub bardzo zbliżone cechy smakowo zapachowe, ale nieposiadającymi związków alergennych w swoim składzie.

PATENT P.404882 „SPOSÓB PAKOWANIA PROZDROWOTNYCH WYROBÓW WIEPRZOWYCH”

Przedmiotem wynalazku jest sposób pakowania wyrobów mięsnych o podwyższonej wartości odżywczej, obniżonej zawartości tłuszczu, obniżonej kaloryczności, obniżonej zawartości soli i bez polifosforanów, jak również o kontrolowanej alergenicności.

Sposobem według wynalazku prozdrowotne wieprzowe mięsa kulinarne o wyższej wartości odżywczej zapakowane są w opakowania z warstwą barierową w odniesieniu

Nagroda Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – Maciej Kuboń

Nagrodzone produkty wyprodukowane przez firmę „OLEWNIK”

do tlenu, dwutlenku węgla oraz azotu, która wykonana została ze specjalnie zoptymalizowanego co do grubości kopolimeru EVOH, chroniącego wyroby przed zepsuciem. Zarówno dla warstwy zewnętrznej, jak i wewnętrznej zastosowany został polipropylen stanowiący barierę dla pary wodnej. Została dobrana specyficzna atmosfera, w której prowadzi się proces pakowania. Dzięki takiemu zestawieniu atmosfery pakowania oraz opakowania PP/EYOI 1/PF o określonej grubości warstwy EVOH zapobiega

się rozwojowi szkodliwej mikroflory oraz gwarantuje, że barwa oraz aromat wyrobów o podwyższonej wartości odżywczej pozostają przez długi okres niezmiennie, zachowujący tym samym swoją świeżość, pomimo obniżonej zawartości tłuszczu, soli i braku polifosforanów. Należy podkreślić, że dzięki doborowi właściwej atmosfery pakowania można stosować folię wielowarstwową o stosunkową niewielkiej grubości.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Maciej Kuboń, absolwent ówczesnego Wydziału Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie (1997 r.). Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie inżynierii rolniczej nadała mu Rada Wydziału Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie (2001 r.), natomiast stopień naukowy doktora habilitowanego Rada Naukowa Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego w Warszawie (2011r.). Obecnie pracuje na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki. Jego główne zainteresowania naukowe i badawcze dotyczą: organizacji i ekonomiki transportu, zastosowania nowoczesnych technik i technologii przewozów, logistyki i jej wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw przemysłu rolno-spożywczego oraz modelowania procesów produkcji artykułów rolnych w zakresie surowców mięsnych i zbożowych oraz gotowych produktów wraz z całą logistyką dostaw.

Dorobek naukowy stanowi 131 oryginalnych prac naukowych, gdzie w 52 pracach był autorem a 79 współautorem. Jest autorem 3 skryptów, redaktorem 16 monografii i współautorem czterech monografii naukowych.

Jest współautorem 2 patentów międzynarodowych, wyróżnionych na 62 Międzynarodowej Wystawie Wynalazków, Badań Naukowych i Nowych Techniki BRUSSELS INNOVA 2013 w Brukseli srebrnym i złotym medalem z wyróżnieniem, a także złotym medalem oraz Specjalnym Certyfikatem przyznany przez delegację z Turcji – İstanbul Aydın Üniversitesi – za patent *Sposób wytwarzania wyrobów mięsnych wieprzowych o kontrolowanej alergenicności* na Międzynarodowych Targach Wynalazczości CROATIA INOVA 2013 ZAGRZEB – CHORWACJA.

Był wielokrotnie nagradzany przez JM Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie za wybitne osiągnięcia w dziedzinie naukowej: nagrody indywidualne (2006, 2007, 2008, 2009, 2011, 2013), nagrody zespołowe (2003, 2005). W roku 2007 w uznaniu za pracę naukowo-dydaktyczną i wychowawczą odznaczony został Brązowym Krzyżem Zasługi, a w 2013 r. Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Libik przewodniczącym Komisji konkursowej do spraw wyłonienia Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących

Warszawa, 10 października 2013 r.

W piśmie Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego informuje o powołaniu **prof. dr. hab. inż. Andrzeja Libika na przewodniczącego Komisji konkursowej ds. wyłonienia Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących w obszarze nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, w dziedzinie nauk rolniczych.** Zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Badawczego (KNOW) mogą ubiegać się zarówno konsorcja naukowe, centra naukowe działające w obrębie uczelni, jak i centra naukowe utworzone przez uczelnię z innymi uczelniami w tym zagranicznymi i instytucjami naukowymi PAN.

Warunkami ubiegania się o ten status są m.in.: posiadanie kategorii A lub A+, uprawnień do nadawania stopni naukowych, prowadzenie współpracy z gospodarką. Status KNOW nadaje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego po zakończeniu konkursu, który przeprowadza komisja konkursowa, tworzona przez uznane w świecie autorytety naukowe. Następnie komisja przedkłada ministrowi końcową listę rankingową, a ten wydaje decyzję o nadaniu lub odmowie nadania statusu KNOW danemu podmiotowi. Powołano łącznie 5 komisji, ich skład został opublikowany w zarządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 13 września 2013 r., poz. 52, w Sprawie powołania komisji konkursowych do spraw wyłonienia Krajowych Naukowych Ośrodków Wiodących.

– *Powołanie do tego zespołu oceniam, jako wielkie zobowiązanie i wyróżnienie dla Uczelni – zaznacza profesor Libik.*

– *Szczególnie cieszy mnie fakt, że we wszystkich komisjach, w tym oczywiście i tej „mojej” zasiadają uczeni o uznanym globalnym dorobku naukowym. Na szczególne uznanie zasługuje tu postać profesora Macieja Żylicza z Międzynarodowego Instytutu Biologii Molekularnej i Komórkowej UNESCO/PAN – zasiadającego w komisji w dziedzinie nauk biologicznych. Dla każdej jednostki ubieganie się o status KNOW to już wyróżnienie, zaś dla zwycięzcy oznacza to nie tylko międzynarodowy prestiż, lecz także znaczne środki finansowe, sięgające nawet 10 milionów zł na okres 5 lat – podkreśla nominat.*

Szczegółowe dane dotyczące terminów i warunków ubiegania się o status KNOW zawiera rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 sierpnia 2011 r. W sprawie kryteriów, warunków i trybu ubiegania się o nadanie statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Badawczego (Dz. U. 2011, nr 192, poz. 1142).

Prof. dr hab. inż. Andrzej Libik ukończył studia w roku 1966 na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie i w tym też roku podjął pracę w Uczelni. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskał w 1972 r. Habilitował się w 1986, r., zaś tytuł profesora uzyskał 1995 r. Od 2003 r. jest profesorem zwyczajnym. Do jego zainteresowań badawczych należą: herbologia, warzywnictwo, sterowanie mikroklimatem w pomieszczeniach uprawnych, dokarmianie CO₂ upraw ogrodniczych.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

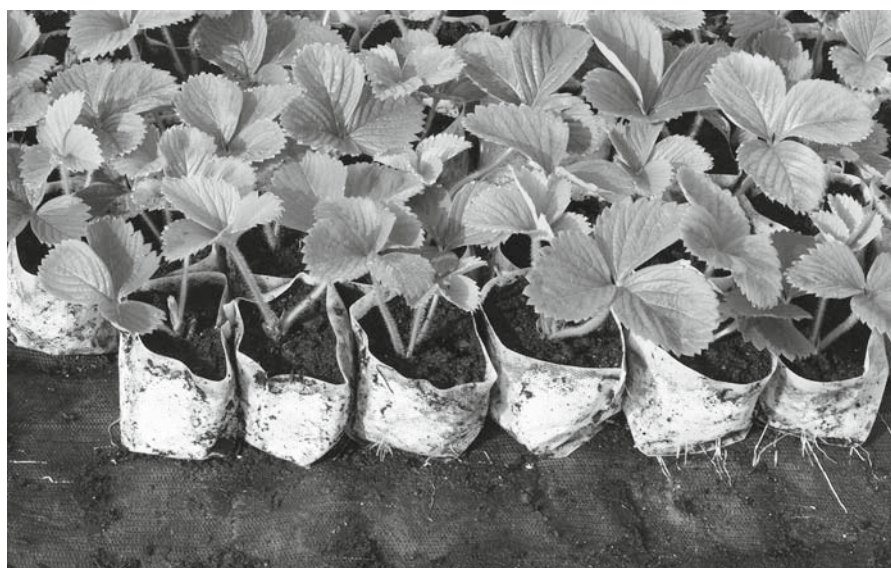

Prof. dr hab. inż. Andrzej Libik

Członkowie komisji w dziedzinie nauk rolniczych:

prof. Andrzej Libik (Uniwersytet Rolniczy w Krakowie) – przewodniczący
prof. Jozef Bulla (Słowacki Uniwersytet Rolniczy w Nitrze)
prof. Magda-Viola Hanke (Julius Kühn-Institut)
prof. Karin Krupinska (Botanisches Institut der Christian-Albrechts-Universität zu Kiel)
prof. Maria Muller (University of Graz)
prof. Kris Pruski (Dalhousie University)
prof. Ondřej Šařec (Czeski Uniwersytet Rolniczy w Pradze)
prof. Silvano Sansavini (Università di Bologna)

Włókniny biodegradowalne oraz metody ich wytwarzania – złoty medal na XVI Moskiewskiej Międzynarodowej Wystawie Wynalazków i Innowacyjnej Technologii ARCHIMEDES 2013

Sadzonki truskawek w doniczkach biodegradowalnych Z BPS Bionolle

Ogórki na ściółce z polilaktydu

Istotnym problemem, z jakim od lat boryka się przemysł jest składowanie odpadów polimerowych z polimerów nieulegających degradacji po zakończeniu ich użytkowania. Głównym surowcem, z którego produkuje się obecnie włókiennicze wyroby techniczne, medyczne, rolnicze lub filtracyjne jest polipropylen, którego okres rozpadu jest liczony w setkach lat. Równoległe, w związku z wyczerpywaniem się złóż naftowych, produkcja ropopochodnych polimerów staje się problematyczna. Celem prowadzonych prac było

W projekcie brało udział 18 naukowców z ośrodków akademickich w Łodzi, Krakowie i Wrocławiu. W tej grupie jest dwóch pracowników Uniwersytetu Rolniczego prof. dr hab. inż. Andrzej Libik oraz dr hab. inż. Piotr Siwek, prof. UR. Koordynatorem całego projektu była prof. dr hab. inż. Izabella Krucińska z Politechniki Łódzkiej,

zastąpienie polimerów niedegradujących polimerem przyjaznym środowisku, pochodzącym ze źródeł odnawialnych, którego warunki przerobu i cena pozwalają przypuszczać, że stanowi istotną alternatywę dla polipropylenu. Takim polimerem jest polilaktyd, który jest również termoplastem o niskich temperaturach przerobu. Jego zaletą jest szeroka gama produktów, wynikająca z istnienia izomerów chiralnych – poli L-laktydu i poli D-laktydu, które mogą występować w postaci homopolimerów lub kopolimerów. W prezentowanej

Podwiązanie papryki sznurkiem z biodegradowalnego PLA

Poster Biogratex prezentowany w czasie moskiewskich targów

sukcesy pracowników

pracy zaprojektowano szereg technologii, głównie dotyczących formowania włókien i włókien z polilaktydów do zastosowań technicznych, medycznych, rolniczych i filtracyjnych. Projektowane technologie obejmują włókna formowane techniką stopową i elektroprzędzenia, formowanie włókien

ARCHIMEDES to jedna z największych międzynarodowych wystaw wynalazków i innowacyjnych technologii. W ubiegłorocznej edycji zaprezentowano ponad tysiąc wynalazków, których autorami są naukowcy z 20 krajów świata. Międzynarodowe Jury przyznało nagrody w 40 kategoriach tematycznych.

technikami klasycznymi oraz techniką spun-bonded i melt-blown, oraz formowanie wyrobów niewłóknistych – folii i pianek z polilaktydu. W ramach prowadzonych prac projektowych opracowano również układy kompozytowe bazujące na polilaktydzie. Unikalnymi rozwiązaniami są opracowane półmaski filtracyjne z naniesioną warstwą antybakteryjną z zastosowaniem poli (metakrylanu dimetylo aminoetylowego) (PDAMA), sznurki do zastosowań w rolnictwie, włókni-ny spun-bonded do zastosowań w rolnictwie,

higienie i medycynie, oraz pianki do celów medycznych wytwarzane z polilaktydu i mieszanin polilaktydu z dibutyrylochityną.

Wymienione produkty opracowane zostały w ramach projektu *Biodegradowalne wyroby włókniste*, finansowanego ze środków Funduszy Strukturalnych i budżetu Polski (Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka). Powyższy wynalazek stał się przedmiotem zgłoszeń patentowych:

1. Zgłoszenie patentowe, nr P. 400769, 2012, *Biodegradowalny sznurek rdzeniowy*.

Twórcy: **prof. dr hab. inż. Izabella Krucińska, dr inż. Jerzy Czekalski** (pracownicy Politechniki Łódzkiej).

2. Zgłoszenie patentowe, nr P 401751, 2012, *Sposób wytwarzania materiału kompozytowego o właściwościach antybakteryjnych*. Twórcy: **dr hab. Dawid Stawski, prof. dr hab. Stefan Połowiński, mgr inż. Dorota Wojciechowska** (pracownicy Politechniki Łódzkiej).

Opracowanie:
dr Michał Puchalski, Politechnika Łódzka

Polskie stoisko na ARCHIMEDES 2013

Niekonwencjonalny sposób wykorzystania białek serwatkowych

Od kilkunastu lat na rynku widoczny jest wzrost popytu na produkty naturalne, ekologiczne, charakteryzujące się wysokimi walorami użytkowymi, niewykazujące szkodliwego działania na człowieka i środowisko oraz oparte na surowcach pochodzenia naturalnego. Rynek produktów kosmetycznych jest bardzo rozbudowany. Konsumenci mogą wybrać

towary spełniające ich oczekiwania zarówno cenowe jak również funkcjonalne. Mimo dużej różnorodności produktów na rynku, rynek ten wciąż intensywnie się rozwija.

SKARB UKRYTY W SERWATCE

Dbłość o środowisko jak również względy ekonomiczne przyczyniły się do rozwoju

różnych sposobów przetwarzania produktów ubocznych przemysłu spożywczego, w tym serwatki. Obecnie na rynku można spotkać oprócz serwatki płynnej m.in. serwatkę w proszku, koncentraty, izolaty czy hydrolizaty białek serwatkowych. Produkty te chętnie stosowane są przez różne gałęzie przemysłu spożywczego szczególnie, jako składniki wzbogacające wartość odżywczą jak również wpływające na poprawę cech funkcjonalnych nowych produktów. Produktami z serwatki zainteresowani są nie tylko producenci żywności, ale również firmy farmaceutyczne czy kosmetyczne.

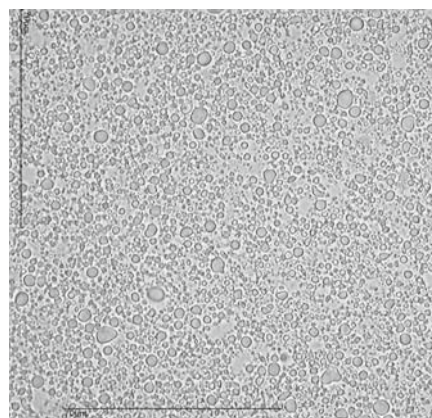
Wśród przedsiębiorców obserwuje się tendencje do poszukiwania surowców wielofunkcyjnych. Białka występujące w serwatce ze względu na doskonały skład, jak również właściwości funkcjonalne takie jak: zdolność wiązania wody, tworzenie trwałych pian czy właściwości emulgujące stanowią doskonały przykład składnika, który w preparatach kosmetycznych może jednocześnie pełnić funkcje emulgatora, czynnika konsystencjotwórczego, surowca przedłużającego trwałość mikrobiologiczną produktu, antyutleniacza, czy źródła substancji biologicznie aktywnych.

Analizator AramoTS, zastosowany w badaniach

Emulsja kosmetyczna

Struktura emulsji

NATURALNY KOSMETYK

Opracowana emulsja kosmetyczna dzięki unikalnemu składowi opartemu wyłącznie na naturalnych składnikach i specyficznej technologii otrzymywania stanowi profesjonalny kosmetyk, pozytywnie wpływający na kondycję skóry. Zastosowane w emulsji białka serwatkowe, dzięki zdolności do wiązania wilgoci, w znacznym stopniu poprawiają nawilżenie skóry, poprzez ograniczenie TEWL (transepidermalna utrata wody) z naskórka, co zostało

potwierdzone w testach aparaturowych przeprowadzonych na 15 osobowej grupie probantów. Dzięki właściwościom nawilżającym, regenerującym zdolności neutralizowania wolnych rodników, białka serwatkowe wykazują działanie przeciwstarzeniowe, a zastosowane, jako składnik emulsji kosmetycznych spowalniają proces starzenia się skóry.

BADANIA ZWIĘCZONE SUKCESEM

Preparat kosmetyczny opracowany wyłącznie na bazie naturalnych składników, łatwo dostępnych na rynku był przedmiotem wieloletnich badań zespołu naukowców z Uniwersytetu Rolniczego i Politechniki Krakowskiej. Efektem tych prac są dwa zgłoszenia do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące zarówno sposobu otrzymywania jak i składu innowacyjnych, naturalnych emulsji kosmetycznych

zawierających, jako składnik aktywny białka serwatkowe, w tym już jedna udzielona ochrona patentowa. Ponadto preparat ten, jako produkt innowacyjny został zgłoszony do konkursu organizowanego przez *Dziennik Gazetę Prawną* „Eureka! DGP – Odkrywamy polskie wynalazki” mającego na celu upowszechnienie wynalazków opracowanych przez polskich naukowców.

MODNIE I EKOLOGICZNIE

Moda na powrót do natury w dzisiejszych czasach, oprócz korzyści dla naszego zdrowia, ma jeszcze jedną ważną i wartą podkreślenia zaletę: wpływa na ochronę środowiska naturalnego, coraz bardziej eksploatowanego. Stanowiąca źródło białek serwatka jest produktem ubocznym w przemyśle mleczarskim. Zastosowanie białek serwatkowych, jako cennego surowca kosmetycznego pozwala

zapropionować jeszcze jedną formę zagospodarowania tego produktu ubocznego.

Opracowanie:

*dr inż. Małgorzata Tabaszewska
Katedra Technologii Owoców,*

Warzyw i Grzybów

Wydział Technologii Żywności

Uniwersytet Rolniczy w Krakowie

dr inż. Elżbieta Sikora

Katedra Technologii Organicznej

i Procesów Rafineryjnych

Instytut Chemii i Technologii Organicznej

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej

Politechnika Krakowska

prof. dr hab. inż. Tadeusz Grega

Katedra Przetwórstwa Produktów

Zwierzęcych

Wydział Technologii Żywności

Uniwersytet Rolniczy w Krakowie

Studia na Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Geodezji i Kartografii

Moskwa, październik-grudzień 2013 r.

Zabytkowe wejście do MIIGAiK, fot. T. Noszczyk

Studenci studiów magisterskich wraz z zagranicznymi profesorami, fot. K. Lapinsky

KILKA SŁÓW O HISTORII UCZELNI

Powstanie Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu Geodezji i Kartografii (MIIGAiK) datowane jest na 14 maja 1779 r., kiedy została otwarta Konstantynowska Szkoła Miernicza. W roku 1930 Instytut ten został podzielony na 2 uczelnie: Moskiewski Instytut Geodezji (МГИ) i Moskiewski Instytut Inżynierów Rolnictwa (МИИЗ). W 1936 r. МГИ przekształcił się w Moskiewski Instytut Inżynierów Geodezji, Fotogrametrii Lotniczej i Kartografii (MIIGAiK). 11 marca 1993 r. po spełnieniu odpowiednich warunków MIIGAiK został przekształcony w Moskiewski Państwowy Uniwersytet Geodezji i Kartografii, o nazwie funkcjonującej do dnia dzisiejszego.

STRUKTURA MIIGAiK

Obecnie na uniwersytecie mieści się 6 wydziałów studiów dziennych (geodezyjny, ekonomii i zarządzania terytoriami, systemów optycznych i technologii informacyjnej, kartografii i geoinformatyki, astronomii i fotogrametrii oraz humanistyczny), wydział podwyższenia kwalifikacji dla wykładowców szkół wyższych i szkolenia specjalistów oraz wydział studiów doktoranckich. Łącznie na uniwersytecie znajduje się 37 katedr, a specjalności znajdujących się na wszystkich wydziałach jest około 30. Uczelnia posiada łącznie ok. 5000 studentów. Pracuje tutaj ponad 1000 osób, w tym 470 wykładowców i 100 pracowników naukowych.

STUDIA

W okresie od października do grudnia 2013 roku studiowałem w Moskiewskim

Państwowym Uniwersytecie Geodezji i Kartografii w ramach dwustronnej współpracy obydwu uniwersytetów (UR i MIIGAiK).

Na początku należało w dziale międzynarodowym uczelni dokonać wszelkich formalności, aby już później można było cieszyć się w pełni ze statusu studenta. Zajęcia odbywałem ze studentami studiów magisterskich, które są prowadzone w trybie wieczorowym, z tego względu, że większość studentów pracuje. Liczba studentów na magisterium jest bardzo mała – na pierwszym roku było 14 osób, a na drugim zaledwie 4 osoby. Wynika to z faktu, że kilka lat temu zmieniła się reforma szkolnictwa w Rosji – wcześniej nie było studiów magisterskich tylko przez 5 lat kształciło się tzw. specjalistów, którzy od razu mogli iść na studia podyplomowe, doktoranckie lub do pracy.

W każdym, nawet najmniejszym „kącie” uniwersytetu można korzystać z bezpłatnego bezprzewodowego Internetu. Stosunki między wykładowcami a studentami są bardzo przyjacielskie, pracownicy zawsze chętnie doradzą i pomogą swoim podopiecznym. Jako potwierdzenie mojej tezy, przywołam przykład – miałem dwóch osobistych profesorów – konsultantów, którzy pomagali mi w przygotowaniu artykułu w języku rosyjskim, jeden z nich spotykał się ze mną cyklicznie i pomagał mi merytorycznie, a drugi z profesorów był niejako recenzentem tego artykułu. Teraz artykuł ten ma zostać opublikowany w czasopiśmie wydawanym przez MIIGAiK «Геодесия и аэрофотосъемка».

MOSKWA

W czasie mojego pobytu w Rosji zwiedziłem Plac Czerwony, a na nim Muzeum Historyczne, Sobory i terytorium Kremla oraz Cerkiew Wasyla Błogosławionego – która niewątpliwie jest wizytówką stolicy. Byłem także w Muzeum Sztuk Pięknych im. Aleksandra Puszkina, które posiada ponad 500 tys. eksponatów z całego świata. Duże wrażenie zrobiła na mnie ogromna Trietjajkowskaja Galerieja, w której są przedstawione obrazy rosyjskich twórców oraz Muzeum „Borodinskaja bitwa” – które zawiera panoramę bitwy pod Borodino. Spacerując po Moskwie

Panorama Kremla zza rzeki Moskwy, fot. O. Guncenko

zauważyć można mnóstwo pomników – Piotra Wielkiego, carycy Katarzyny II, fontann (szczególnie piękna jest fontanna „Przyjaźni Narodów”), parków (np. Zwycięstwa i Gorkiego) oraz cerkwi, których złote kopuły lśnią i wyróżniają się na tle innych budynków.

Oceniając wymianę i pobyt w stolicy Rosji muszę przyznać, że jestem zadowolony, iż przyszło mi tam studiować 3 miesiące. Dzięki temu, choć w niewielkim stopniu mogłem poznać rosyjską kulturę i obyczaje. Była to niewątpliwie przygoda życia oraz duże doświadczenie, które zapewne będzie procentować w kolejnych latach mojego życia i kariery zawodowej.

Szczególne podziękowania składam na ręce Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji – **prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Ostrowskiego** za wsparcie finansowe mojego pobytu na moskiewskiej uczelni, kierownika Katedry Gospodarki Przestrzennej i Architektury Krajobrazu – **prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Gawrońskiego** oraz pracownika tejże Katedry – **dr. hab. inż. Józefa Hernika**, za nieocenione wsparcie moich

starań i dążeń, uzyskanie zgody moskiewskiego uniwersytetu na mój wyjazd oraz załatwienie wszelkich spraw formalnych związanych z wymianą.

*inż. Tomasz Noszczyk
II rok mgr GiK*

Plac Czerwony. Cerkiew Wasyla Błogosławionego, fot. N. Yarmolyuk

Współcześnie nauka ma charakter globalny

– zaznacza Małgorzata Krasowska – dyrektor wykonawczy Komisji Fulbrighta w Polsce

Targi edukacyjne Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta

Kraków, 27 stycznia 2014 r.

Prezentowana rozmowa została przeprowadzona w ramach targów edukacyjnych Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta oraz Centrum Education USA, w której uczestniczyły władze Uczelni, pracownicy i studenci UR oraz uczelni i szkół średnich z Małopolski.

Podczas targów odbyły się prezentacje amerykańskich stypendystów Fulbrighta w Polsce, przedstawicieli Education USA oraz Konsulatu Amerykańskiego na temat systemu szkolnictwa, studiów pierwszego i drugiego stopnia, badań naukowych w USA oraz wiz amerykańskich. Uczniowie oraz studenci mogli pytać ekspertów o polską ofertę stypendialną Programu Fulbrighta, a także porozmawiać z amerykańskimi stypendystami i polskimi absolwentami Programu Fulbrighta na temat konkretnych uczelni w USA.

Doskonałym uzupełnieniem materiału są dwie relacje: **dr. hab. inż. Marcina Pietrzykowskiego** – obecnego stypendysty i **prof. dr. hab. inż. Stanisława Brożka** – stypendysty sprzed 25 lat.

amerykańskich, do poszerzenia wydziałów filologicznych o działy studiów o kulturze i literaturze amerykańskiej. Również wielu naszych absolwentów, zarówno Polaków jak i Amerykanów specjalizuje się w prowadzeniu studiów o kulturze żydowskiej i historii holocaustu. Również w naukach ścisłych jest wiele osób, które w trakcie studiów doktorskich czy w okresie po doktoracie, uczestniczyły w wyjazdach do USA. W tej grupie znajdują się m.in.: fizycy, astronomowie, astrofizycy, lekarze, chemicy, matematycy.

Jak ocenia Pani efekty polsko-amerykańskiej współpracy naukowej w ramach Komisji Fulbrighta?

Oceniam je jako dobre, co znaczy, że liczymy iż w przyszłości będą jeszcze lepsze. Chcę

jednak zaznaczyć, że są pewne dziedziny, jak na przykład nauki humanistyczne, gdzie współpraca ta jest bardzo zaawansowana. Nasza działalność m.in. przyczyniła się do powołania w Polsce licznych ośrodków studiów

„Amerykańscy partnerzy oceniają Polaków bardzo wysoko i podkreślają, że polscy studenci i naukowcy, posiadają wiele wyjątkowych talentów”

Rozmowy kulturalowe

Wspomina Pani o licznych dyscyplinach naukowych – a tymczasem na tej długiej liście stypendystów przedstawicieli nowoczesnych nauk rolniczych jest niewielu.

Faktycznie, lecz w tym roku mamy jednego stypendystę z Uniwersytetu Rolniczego – **dr. hab. inż. Marcina Pietrzykowskiego**, który radzi sobie świetnie. Mam nadzieję, że w przyszłości naukowców z Uniwersytetu Rolniczego będzie coraz więcej. Rolnictwo to bardzo ważna gałąź globalnej gospodarki, ale rozumiem je również jako ochronę środowiska, ekologię, czy badania zmian klimatycznych. To pokazuje jak wielki potencjał drzemie w tych naukach.

Co należy uczynić, aby zdynamizować poziom tej wymiany?

Jestem dyrektorem Komisji Fulbrighta od nieco ponad roku i jako cel postawiłam sobie opracowanie systemowych rozwiązań. Szczególny nacisk kładę na: zidentyfikowanie wspólnych obszarów między uczelniami w Polsce i USA, określenie ich potencjału rozwojowego, współpracę w ramach podobnych sektorów gospodarki. Bardzo nam zależy, aby na polskich uczelniach zwiększyć liczbę amerykańskich studentów, czy doktorantów. Mogą oni prowadzić zajęcia ze specjalistycznego języka angielskiego, pomagać w metodologii pisania publikacji do renomowanych czasopism, poszukiwaniu staży w USA. Trzeba też zwiększyć mobilność polskich studentów. USA to kraj wielkich możliwości. Nie będę ukrywać, że intensywność wymiany zależy w znacznej mierze od wysokości naszego budżetu i pozyskiwanych zewnętrznych środków finansowych.

Widać zatem, że znaczącymi kłopotami są koszty pobytu i odległość.

Istotnie, Stany Zjednoczone są daleko, lecz wcale nie trzeba decydować się na wieloletnią emigrację. Można wyjazd ograniczyć do semestru, czy nawet roku. Również współczesne komunikatory społeczne znacznie skracają tę odległość. Koszty życia w USA są często niższe niż w krajach Unii Europejskiej. Kłopotem może pozostać czesne za studia w renomowanych uczelniach. Lecz jak wspomniałam czynimy obecnie zabiegi, aby zachęcić sektor biznesu do aktywnego włączenia się we współfinansowanie naszej działalności.

Co w ocenie amerykańskich partnerów stanowi największy atut polskiej nauki?

Amerykańscy partnerzy oceniają Polaków bardzo wysoko i podkreślają, że polscy studenci i naukowcy, posiadają wiele wyjątkowych talentów. Jednak kluczem do ich poznania w szerokim świecie jest publikacja wyników badań. Współcześnie nauka ma charakter globalny i tylko w ten sposób można przebić się ze swymi pomysłami. W niedługim czasie, i niech to służy nam za przykład,

Malgorzata Krasowska

do Rzeszowa przyjedzie profesor najlepszej w USA akademii medycznej – Yale School of Medicine. Tenże profesor trzy lata temu, przeglądając w Internecie doniesienia naukowe ze swojej dziedziny, zauważył przełomowe badania prowadzone w Uniwersytecie Rzeszowskim. Widać zatem, że kluczem do sukcesu nie są już same badania, czy nawet lokalizacja uczelni, lecz opracowanie dobrej publikacji naukowej.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Oferta amerykańska cieszyła się dużym zainteresowaniem młodzieży

Początki programu Fulbrighta w Polsce sięgają 1959 r. Wówczas jego administracją zajmowały się Ambasada USA oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Do roku 2014 przez program stypendiów przepłynęło około 4000 osób, blisko połowę z nich stanowią Amerykanie. Rocznie z Polski do USA wyjeżdża od 35 do 50 osób.

Pełna informacja znajduje się w Internecie na stronie: www.fulbright.edu.pl.

Siedem lat starań i wreszcie sukces

Blacksburg, VA, 17 lutego 2014 roku

Starania o stypendium Fulbright Senior Advanced Research Award, które otrzymałem w roku akademickim 2013/2014, rozpocząłem zaraz po obronie pracy doktorskiej w 2005 roku. Stypendium uzyskałem po 7 latach, w czwartym podejściu. Listy polecające (niezbędne do przystąpienia do konkursu) napisali mi stypendyści Fulbrighta, dwaj profesorowie z macierzystego Wydziału Leśnego, a ponadto w ostatnim konkursie wsparł mnie swoją opinią pracownik naukowy IUNG Puławy. Warunkiem przystąpienia do konkursu jest bowiem przedstawienie referencji od naukowców o uznanym autorytecie, którzy kandydata znają osobiście. W konkursie, jak w każdym

grancie, należy przedstawić dobry program badawczy, a ponadto przekonać recenzentów i komisję, że możliwe jest wykorzystanie w kraju doświadczeń zdobytych podczas stypendium. Bardzo ważne jest, aby profesor zapraszający był osobistością znaną i wybitną, a uczelnia goszcząca powinna być liderem w dziedzinie.

NIE TYLKO NAUKA

Przez 7 ostatnich lat wszystkie czynniki, które mogły wzmocnić moją pozycję w staraniach o stypendium, a które zależne były ode mnie, starałem się poprawiać. Z pewnością warto było się starać, gdyż stypendium Fulbrighta stwarza duże możliwości badawcze

i rozwojowe, a dostęp do serwisów prowadzonych przez U.S. Department of State Bureau of Educational and Cultural Affairs, zapewnia stały kontakt ze środowiskiem laureatów Fulbrighta na całym świecie.

Uzyskane stypendium pozwoliło mi także zabrać rodzinę do USA. Dwoje moich dzieci uczęszczało do amerykańskich szkół, dzięki czemu znacznie poprawiły znajomość języka angielskiego i zdobyły wiele doświadczeń w życiu w społeczności różnokulturowej. Nie bez znaczenia dla rozwoju dzieci była także możliwość zwiedzenia wielu ciekawych miejsc, np. centrum kosmicznego im. J.F. Kennedy`ego NASA na Cap Canaveral i wielu innych.

Na terenie kampusu Virginia Tech, przed Smyth Hall (budynek Department of Crop and Soil Environmental Science, w którym pracowałem), w przerwie odwiedziła mnie najmlodsza córka

Nie tylko badania naukowe, ale także zapoznanie z kulturą i przyrodą amerykańską, to integralna część stypendium Fulbrighta. Bezkrzesne prairie Oklahomy ze stadami bizonów (Tall Grass Prairie Preserve) oraz spotkania z rdzennymi mieszkańcami Ameryki Północnej – Indianami szczepu Cherokee w Osage Tribal Museum pozwoliły poczuć skalę przestrzeni i poznać bliżej zachód USA

*Mokradła atlantyckiego wybrzeża Wirginii z naturalnymi lasami z cypryśnikiem błotnym (*Taxodium distichum*). Zagadnienia rekonstrukcji warunków dla odtworzenia tych lasów stały się dla mnie dodatkowym tematem badań, a zdobyte doświadczenia z zakresu inżynierii ekologicznej i przygotowywane publikacje będą procentować w przyszłości*

AMERYKAŃSKIE MOŻLIWOŚCI

W czasie stypendium realizowałem badania związane z rekonstrukcją ekosystemów oraz różnymi technologiami odtwarzania gleb i siedlisk oraz wpływem na rośliny, w tym szczególnie gatunki drzewiaste. Pracowałem w zespole profesora **Waltera Lee Daniela** w Department of Crop & Soil Environmental Science, College of Agriculture and Life Science, Virginia Polytechnic Institute and State University. Miałem zapewniony sprzęt, transport i zespół ludzi do badań terenowych, ponadto miałem świetne zaplecze laboratoryjne z personelem pomocniczym. Korzystałem z dostępu do szerokiej bazy danych i czasopism, a także pracowałem w przyjaznej atmosferze. Miałem okazję współuczestniczyć w 2 innych programach badawczych realizowanych na Virginia Tech. Choć nie był to dla mnie pierwszy wyjazd do USA (mam

już doświadczenia stażowe i stypendialne z Virginia Tech i Uniwersytetu Stanforda w Kalifornii) to jednak wciąż podziwiam organizację pracy, podział kompetencji, zaplecze badawcze i administracyjne oraz potężne nakłady na badania naukowe na uczelniach USA. Będąc w centrum campusu Virginia Tech i spotykając codziennie ludzi wielu narodowości myślałem sobie – jaki potencjał jest w tych ludziach, ale jakie też możliwości realizacji daje system amerykański.

Sam starałem się dany mi czas wykorzystać maksymalnie. Udało mi się opublikować oryginalne prace i przygotować kolejne. Myślę, że propozycje współpracy, które pojawiały się w trakcie pobytu będą cenne na przyszłość.

Opracowanie:

*dr hab. inż. Marcin Pietrzykowski
Stypendysta Fulbrighta z Wydziału Leśnego
Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie*

Pragnę wyrazić wdzięczność za wsparcie i przychylność w realizacji moich zamierzeń badawczych i organizacyjnych związanych ze stypendium, w tym szczególnie Kierownikowi Katedry Ekologii Lasu i Dziekanowi Wydziału Leśnego oraz Władzom Rektorskim UR. Spotkałem się również z wielką życzliwością pracowników Działu Nauki i Współpracy Międzynarodowej UR. Mam wielkie uznanie dla pracowników Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta za wysokie standardy pracy, życzliwość i pomoc w sprawach formalnych przed oraz w trakcie realizacji stypendium.

Fulbright Scholar – 25 lat później

Tak, to już ćwierć wieku minęło od pobytu na stypendium w University of Washington w Seattle, w College of Forest Resources. W Ameryce Północnej gleboznawstwo leśne posiadało i nadal posiada silną pozycję w obrębie nauk leśnych i np. organizuje własne kongresy – stąd mój wybór miejsca stażu. Miałem sposobność uczestniczyć w kolejnym, VII Kongresie Gleboznawstwa Leśnego Ameryki Północnej w Vancouver w Kanadzie w roku 1988.

AMERYKAŃSKIE DOŚWIADCZENIA

Moim opiekunem naukowym podczas stażu był **prof. dr Dale W. Cole**. Po wylądowaniu na lotnisku w Seattle zostałem odebrany i przewieziony wprost do College'u. College of Forest Resources jest jednostką University of Washington, porównywalną kadrowo

z Wydziałem Leśnym, wówczas jednak posiadali blisko 3 razy mniej studentów, a obecnie jest ich jeszcze mniej. Otrzymałem status Visiting Professor i wkrótce po urządzeniu spraw pobytowych zostałem wdrożony w program badań nad wpływem olszy czarwonej (*Alnus rubra* Bong) na przekształcanie gleb, które w tamtych warunkach geograficznych były najczęściej porastane przez daglezję (*Pseudotsuga menziesii* (Mirb.) Franco). Wyniki zostały opublikowane w wysokopunktowanym czasopiśmie – Brożek S., 1990: *Effect of soil changes caused by red alder (Alnus rubra Bong) on biomass and nutrient status of Douglas-fir (Pseudotsuga menziesii) (Mirb.) Franco seedlings*. „Canadian Journal of Forest Research” 20, 9, 1990, p. 1320-1325.

Wjazd umożliwił mi poznanie amerykańskich metod badań przekształcania gleb przez

drzewostany i wpływu przekształceń na inne drzewa w lasach. Po powrocie do kraju, metoda zastosowana w warunkach geograficznych Polski ułatwiła wykonanie badań nad wpływem olszy szarej na gleby Bieszczadów (Brożek S., 1993: *Przekształcanie górskich gleb porolnych przez olszę szarą (Alnus incana (L.) Moench)*. Zesz. Nauk. AR w Krakowie, rozprawa habilitacyjna nr 184, s. 1-52).

TAM POWSTAŁO MUZEUM GLEB

Drugim ważnym elementem mojego stażu w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej była (sponsorzona przez Fulbright Program) podróż po Parkach Narodowych północno-zachodnich stanów w celu zebrania profili gleb do ich opracowania w formie stałej wystawy do prezentowania już w Polsce. Tak też się stało, wystawa jest eksponowana na Wydziale Leśnym od roku 1990, a po powstaniu Muzeum Gleb wymaga dostosowania do standardu muzealnego (dotyczy zwłaszcza gablot i oprawy graficznej).

Ważnym doświadczeniem stażu było ukiepunkowanie badań na szczegóły biogeochemiczne gleb w lasach, co w USA było już wtedy szeroko stosowane, a w Polsce dopiero zaczynało się. W tamtych czasach ograniczonego dostępu do literatury, staż był najlepszą formą uzupełnienia wiedzy. Dzisiaj w globalnym obiegu informacji ma to inny wymiar, ale bezpośrednich kontaktów z ludźmi, laboratoriami, stacjami doświadczalnymi, seminariami, dyskusjami – Internet nie zastąpi.

Opracowanie:

prof. dr. hab. inż. Stanisław Brożek,
Katedra Gleboznawstwa Leśnego

Stacja badawcza Pack Forest

Stypendia z Własnego Funduszu Stypendialnego UR i Fundacji UR wręczone

Kraków, 29 stycznia 2014 r.

W Sali Senackiej odbyło się uroczyste wręczenie stypendiów dla najlepszych studentów i doktorantów UR. W spotkaniu uczestniczyli JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady, prof. dr hab. inż. Florian Gambuś – Prorektor ds. Organizacji Uczelni i Współpracy z Gospodarką, dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej, dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich, dr hab. Barbara Ścigalska, prof. UR – przewodnicząca Komisji Stypendialnej, prof. dr hab. inż. Karol Noga – skarbnik Fundacji Uniwersytetu Rolniczego oraz prof. dr hab. inż. Janusz Żmija – przewodniczący Zarządu Fundacji Uniwersytetu Rolniczego oraz dziekani poszczególnych Wydziałów.

Zwracając się do studentów JM Rektor podkreślił, że z wielką radością wita w Sali Senackiej tak liczne grono studentów, podczas wręczenia stypendiów – święta nie tylko dla samych studentów, ale też dla całej społeczności Uniwersytetu. Wyraził przy tym przekonanie, że to stypendium zachęci młodych ludzi do dalszej aktywności zarówno naukowej jak i organizacyjnej.

Historię powstania i misję Fundacji Uniwersytetu Rolniczego przedstawił profesor Janusz Żmija. Ponieważ środki tej Fundacji pochodzą ze składek zwrócił się do obecnych na sali pracowników z apelem o wspomaganie tej jakże ważnej inicjatywy. Złożył również gratulacje na ręce młodzieży.

W krótkim słowie skierowanym do stypendystów dr hab. Barbara Ścigalska, prof. UR wyraziła uznanie, że pośród wielu ciekawych

Spotkanie prowadził dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR, Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich

zajęć, w jakie obfituje życie akademickie nauka jest na pierwszym miejscu. Obiecała, że nadal będzie zabiegała o zwiększenie wysokości stypendium w przyszłości.

Listę tegorocznych stypendystów, prezentujemy w ramce.

Opracowanie: mgr Piotr Gibas
Dział Nauczania

Wręczenie stypendiów

Własny fundusz stypendialny:

Studenci:

1	WR-E	Katarzyna	Ceremuga
2	WR-E	Maria	Chrulenko
3	WR-E	Monika	Czekaj
4	WR-E	Joanna	Dubiel
5	WR-E	Anna	Giereś
6	WR-E	Anna	Herdzik
7	WR-E	Ewa	Janiga
8	WR-E	Sylwia	Kasprzyk
9	WR-E	Patrycja	Krupczak
10	WR-E	Joanna	Szarek
11	WHiBZ	Dawid	Grosicki
12	WHiBZ	Kinga	Kowalik
13	WHiBZ	Maciej	Kręzel
14	WHiBZ	Paulina	Krzysica
15	WHiBZ	Daria	Lampa
16	WHiBZ	Barbara	Poznańska
17	WIŚiG	Katarzyna	Ferensztajn
18	WIŚiG	Katarzyna	Hernik
19	WIŚiG	Oliwia	Kawalec
20	WIŚiG	Justyna	Kocoł
21	WIŚiG	Bartłomiej	Kois
22	WIŚiG	Magdalena	Kowacka
23	WIŚiG	Monika	Latocha
24	WIŚiG	Tomasz	Noszczyk
25	WIŚiG	Patrycja	Poręba
26	WIŚiG	Monika	Rewkowska
27	WIŚiG	Marta	Szylar
28	WIŚiG	Paulina	Waławek
29	WIŚiG	Justyna	Witek
30	WIŚiG	Rafał	Woźniak
31	WL	Ewa	Siedlarczyk
32	WO	Justyna	Dawid
33	WO	Dominika	Gołąbek
34	WO	Agata	Leja
35	WO	Tobiasz	Piórko
36	WO	Paweł	Taflński
37	WIPiE	Weronika	Broda
38	WIPiE	Kamil	Malczewski
39	WIPiE	Patrycja	Paryła
40	WIPiE	Krzysztof	Piotrowski
41	WIPiE	Karolina	Słabosz

42	WTŻ	Paulina	Białek
43	WTŻ	Weronika	Bożek
44	WTŻ	Paulina	Jankowska
45	WTŻ	Ewa	Karpęcka
46	WTŻ	Weronika	Morawiec
47	JM-BT	Małgorzata	Bysiewicz
48	JM-BT	Paulina	Kowalczyk
49	JM-BT	Sylvia	Pilch
50	JM-BT	Anna	Solarz
51	JM-BT	Katarzyna	Stelmach
52	JM-AK	Katarzyna	Żak
53	UCMW UJ-UR	Weronika	Banot
54	UCMW UJ-UR	Izabela	Kręta
55	UCMW UJ-UR	Lidia	Steczek
56	UCMW UJ-UR	Natalia	Witka

Doktoranci:

1	WR-E	Katarzyna	Łyduch
2	WHiBZ	Agnieszka	Leśniak-Walentyn
3	WIŚiG	Magda	Pluta
4	WL	Jarosław	Bielan
5	WO	Ewa	Muszyńska
6	WIPiE	Krzysztof	Dziedzic
7	WTŻ	Karolina	Malecka

Fundacja UR:

1	WR-E	Ava	Tavakoli Nia
2	WHIBZ	Marcin	Przybyło
3	WIŚiG	Małgorzata	Wielowiejska
4	WIŚiG	Paulina	Figas
5	WIŚiG	Iwona	Szczerbiak
6	WTŻ	Anna	Tomiak

Ponadto wręczono Stypendium Ministra za wybitne osiągnięcia **Annie Figurze**, studentce Wydziału Leśnego na kierunku Leśnictwo.

Fundacja Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kollątaja w Krakowie

KRS 0000264847

Przeznacz 1 % Twojego podatku za 2013 rok
dla Fundacji Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kollątaja w Krakowie

al. Mickiewicza 21, 31-120 Kraków
tel: +48 12 6624294
fax: +48 12 6624294
fundacja@ur.krakow.pl

Spotkanie organizacyjne przed Festiwalem Nauki w Krakowie 2014

Kraków, 28 lutego 2014 r.

W ramach przygotowań do tegorocznej edycji Festiwalu Nauki w Krakowie, w Sali Senackiej odbyło się kolejne robocze spotkanie przedstawicieli wszystkich podmiotów tworzących to wielkie święto nauki, które w tym roku przypada w dniach 21-24 maja.

Uczestnicy spotkania

Redaktor Jacek Przybylski w trakcie wystąpienia

Spotkanie otworzył **dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej**. Witając zebranych szczególnie słowa skierował pod adresem **dr. hab. Roberta Stawarza, prof. UP**, reprezentującego Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, który decyzją rektorów uczelni krakowskich, w przyszłym roku będzie pełnił zaszczytny obowiązek głównego koordynatora.

W czasie spotkania zaprezentowano zarówno logotyp tegorocznego Festiwalu, którego hasło brzmi: *Z nauką przez wieki*, jak również wzór koszulek i innych elementów promocyjnych. Przedstawiono listę patronatów honorowych, wśród których – zgodnie z zeszłoroczną obietnicą, o której pisaliśmy na łamach czerwcowego numeru Biuletynu Informacyjnego UR – znajduje się Marszałek Sejmu RP, ministrowie oraz wiele innych szacownych instytucji i osób. W dalszej części skoncentrowano się na kilku kluczowych elementach programu i podkreślano konieczność dokładnego zaplanowania wszystkich atrakcji.

W wystąpieniu **red. Jacek Przybylski** (KA im. Andrzeja F. Modrzewskiego) przedstawił koncepcję programów telewizyjnych emitowanych przez TVP oraz materiałów pod zbiorczym tytułem: *Nauka jest OK.* – prezentujących badania naukowe o dużym znaczeniu praktycznym. Omówił również kalendarium prac i spotkań z autorami.

Na zakończenie spotkania **mgr inż. Mateusz Ponikiewicz** – z Działu Informatycznego UR, zaprezentował tegoroczną stronę internetową i omówił jej poszczególne elementy oraz zasadę działania.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Procedura ochrony własności intelektualnej w Uniwersytecie Rolniczym

Kraków, 7 lutego 2014 r.

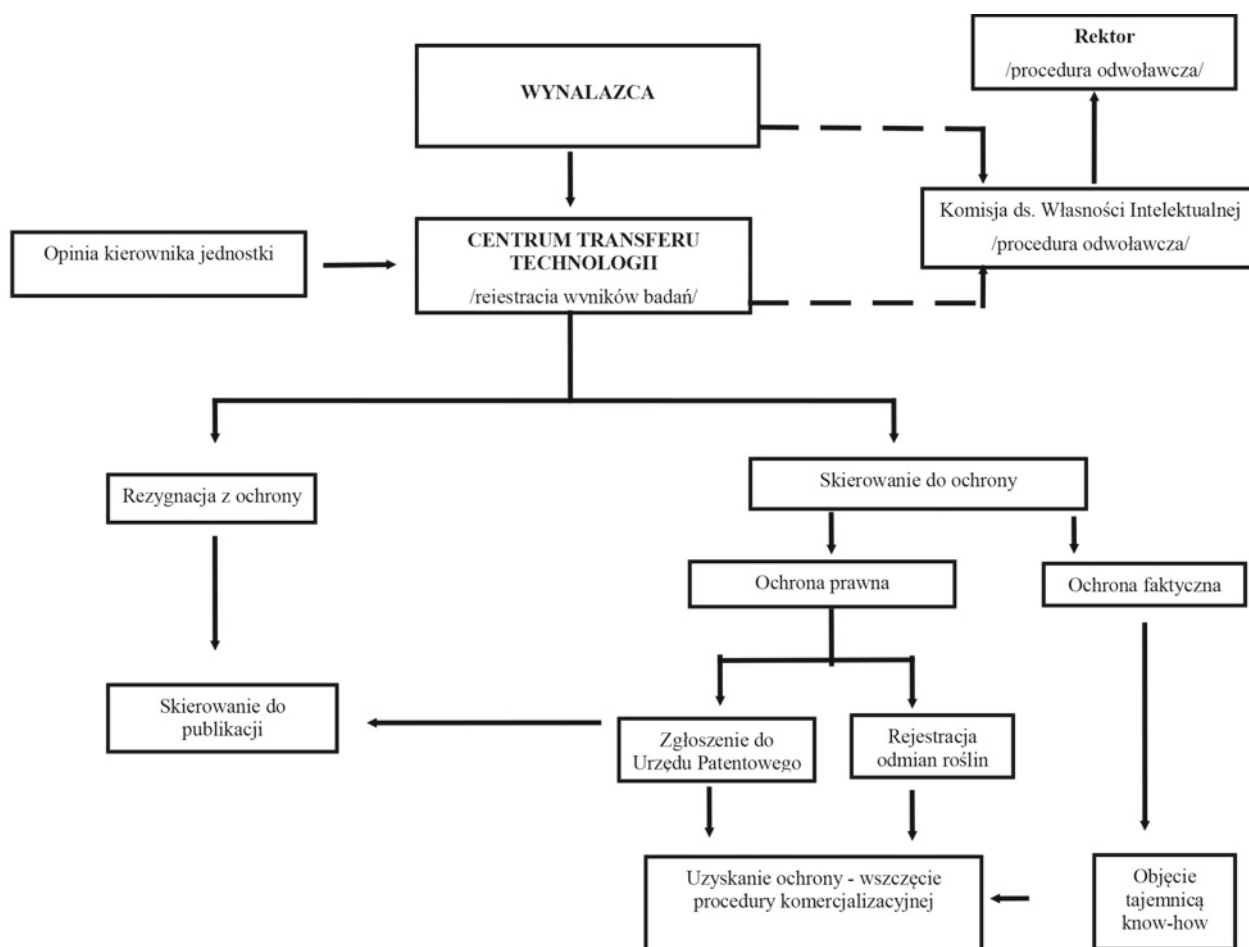
Zgodnie z „Regulaminem Zarządzania Prawami Autorskimi i Prawami Pokrewnymi oraz Prawami Własności Przemysłowej oraz Zasad Komercjalizacji Wyników Badań Naukowych i Prac Rozwojowych” obowiązującym w Uniwersytecie Rolniczym od 1 sierpnia 2012 r. pracownik Uczelni ma obowiązek zgłoszenia do kierownika jednostki wszystkich stworzonych przez siebie dóbr

intelektualnych w ramach stosunku pracy, celem podjęcia stosownych kroków zapewniających im ochronę. Nieujawnianie informacji na temat metod i rezultatów prac badawczych i rozwojowych, może skutkować pozbawieniem ich ochrony prawnej.

Następnie kierownik danej jednostki ocenia wartość komercyjną zgłoszenia – w przypadku stwierdzenia, że dane rozwiązanie

posiada potencjał komercjalizacyjny, przekazuje zgłoszenie do dyrektora Centrum Transferu Technologii. Dalsze czynności w zakresie tego zgłoszenia podejmuje Dyrektor CTT.

Po uzyskaniu akceptacji kierownika jednostki, twórca powinien złożyć do CTT (wraz z wyrażoną uprzednio zgodą kierownika jednostki) formularz zlecenia ochrony UR. CTT inicjuje następnie ochronę patentową lub

Schemat obrazujący przebieg procedury ochrony własności intelektualnej w UR

obejmuje tajemnicą know-how. Naukowiec dokonuje, więc zgłoszenia dwukrotnie, najpierw u kierownika jednostki, a następnie po pozytywnej weryfikacji przez kierownika jednostki wartości komercyjnej rozwiązania, do CTT. Jest to niewątpliwie uciążliwe dla pracownika naukowego, ale umożliwia skierowanie do CTT wyłącznie zgłoszeń mających potencjał komercjalizacyjny. Ze względu na bardzo

szeroki zakres badań prowadzonych w UR nie jest możliwe dokonanie weryfikacji przez CTT, wymagałoby to, bowiem zatrudnienia kilkunastu specjalistów z różnych dziedzin.

W przypadku, gdy dane rozwiązanie spełnia wymogi ustawy prawo własności przemysłowej (najczęściej jest to wynalazek lub wzór użytkowy) CTT w drodze zapytania ofertowego wybiera rzecznika patentowego specjalizującego

się w opracowywaniu zgłoszeń wynalazczych w danej dziedzinie. Ze środków centralnych Uczelni pokrywane są koszty wynagrodzenia rzeczownika, zgłoszenia do Urzędu Patentowego oraz koszty ochrony wynalazku za 1, 2 i 3 rok ochrony. Opłaty za pozostałe okresy ochronne ponosi Katedra twórcy.

Opracowanie: dr mgr Agata Prokop

Sympozja naukowe realizowane w ramach projektu: „Innowacyjne oddziaływanie techniki i technologii oraz informatycznego wspomaganie zarządzania na efektywność produkcji w gospodarstwach ekologicznych”

„Aktualne problemy rolnictwa ekologicznego”, Kraków, 13 grudnia 2013 r.

„Produkcja ekologiczna – przyszłością rolnictwa Polski południowej”, Zakopane, 6 lutego 2014 r.

W ramach projektu rozwojowego nr 2012 0165 10 *Innowacyjne oddziaływanie techniki i technologii oraz informatycznego wspomaganie zarządzania na efektywność produkcji w gospodarstwach ekologicznych* realizowanego na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, zorganizowano dwa tematyczne sympozja naukowe.

Pierwsze z nich, odbyło się 13 grudnia 2013 r. na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki pod hasłem: *Aktualne problemy rolnictwa ekologicznego*, drugie natomiast – 6 lutego 2014 r. w Zakopanem, gdzie tematem

przewodnim była *Produkcja ekologiczna – przyszłością rolnictwa Polski południowej*. Spotkania te zorganizowano przy współpracy Instytutu Inżynierii Rolniczej i Informatyki, Komitetu Techniki Rolniczej PAN oraz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej.

Uczestnikami sympozjów byli zarówno przedstawiciele nauki, jednostek certyfikujących, Ośrodków Doradztwa Rolniczego, Centrum Mikroorganizmów jak i sami rolnicy biorący udział w projekcie.

W grudniowym sympozjum brało udział 37 osób z 11 instytucji krajowych. Strukturę tworzyło 6 uczelni państwowych oraz

przedstawiciele Małopolskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego, Dolnośląskiego Centrum Mikroorganizmów, Bio-World, Cobico i producenci rolni.

Natomiast w sympozjum lutowym uczestniczyło 40 osób z 8 uczelni państwowych oraz 4 instytutów badawczych.

Program sympozjów obejmował łącznie 23 referaty, wygłoszone na 4 sesjach tematycznych. Prelegenci przedstawiali wyniki swoich badań, prowadzonych eksperymentów oraz dzielili się doświadczeniami, czego potwierdzeniem była szeroka dyskusja prowadzona po każdej sesji.

Problematyka referatów obejmowała zagadnienia dotyczące rolnictwa ekologicznego:

- jego stanu, ograniczeń w prowadzeniu działalności oraz źródeł finansowania,
- agrobioróżnorodności,
- produktów regionalnych w rozwoju danego terenu,
- środków ochrony roślin – doboru, zakresu i możliwości ich stosowania,
- oceny jakości produktów,
- doboru maszyn i urządzeń oraz technologii produkcji,
- rozwiązań modelowych,
- sprawozdawczości wspomaganą przez program komputerowy opracowany w ramach projektu.

Symposium lutowe było całkowicie poświęcone zagadnieniom wynikającym z realizacji projektu. Prelegentami byli zatem wykonawcy projektu, którzy przedstawili wyniki badań empirycznych oraz proponowane rozwiązania modelowe dla gospodarstw ekologicznych prowadzących zróżnicowaną produkcję rolniczą. Kluczowym tematem był program komputerowy „Gekko”, opracowany w ramach projektu, a przeznaczony głównie dla rolników, ale również doradców z ODR-ów czy inspektorów jednostek certyfikujących. Umożliwia on bowiem prowadzenie

Wystąpienie dr. Stanisława Pużyńskiego z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – 13 grudnia 2013 r., Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki

ewidencji zaszczości gospodarczych i sprawozdawczości dla potrzeb zarządzania produkcją w gospodarstwie i dla instytucji zewnętrznych. Program wzbudził duże zainteresowanie uczestników.

Szerokie spektrum tematyczne poruszone podczas tych spotkań, wynikające m.in. z obecności przedstawicieli bardzo zróżnicowanych środowisk, pozwoliło na wieloaspektowe spojrzenie na problemy i bariery, z którymi zmagają się rolnicy ekologiczni, ale również na możliwości ich rozwoju.

Autorzy projektu uzyskali cenne wskazówki w zakresie założeń do modelowania

technologii produkcji ekologicznej oraz w zakresie funkcjonalności zaproponowanego programu komputerowego. W głosach uczestników dyskusji przeważały opinie o celowości udoskonalania programu komputerowego, który byłby źródłem aktualnych danych. W konsekwencji można by podjąć realizację kolejnych projektów badawczych, gdyż zwykle takie dane inspirują do rozwiązywania nowych problemów badawczych.

*Opracowanie:
dr hab. inż. Urszula Malaga-Toboła*

Uczestnicy sympozjum – 6 lutego 2014 r. Zakopane

Amazonka pachnąca geoinformacją – „AMAZONIA 2013”

Ameryka Południowa, Brazylia, stan Amazonia, 14-30 października 2013 r.

Celem Warsztatów Geoekologicznych pod nazwą „AMAZONIA 2013” zorganizowanych przez Stowarzyszenie Geomorfologów Polskich, było rozpoznanie zarówno przyrody nieożywionej i ożywionej jak i nasilającej się antropopresji w Nizinie Amazonki. Obszar ekspedycji badawczej koncentrował się na dopływach Amazonki, tj. w międzyrzeczu: Rio Solimoes, Rio Negro z dopływem Rio Branco. Warsztaty odbyły się w porze suchej w okresie szybkiego opadania poziomu rzek, zanikania rozlewisk, a tym samym dynamicznych zmian nisz życia: ryb, płazów, gadów, ptaków i ssaków. Temperatura powietrza wynosiła blisko 40°C, przy bardzo wysokiej wilgotności.

NAUKA ZAŁAŁA LAS... DESZCZOWY

Badania dotyczyły: hydrologii, geologii i geomorfologii doliny Amazonki: budowy geologicznej oraz ukształtowania równin zalewowych, cech strukturalnych oraz granulometrii osadów zdeponowanych podczas powodzi. Analizowano również niektóre cechy obiegu

wody w dnach dolin, a także hydrodynamikę wód korytowych, obserwując ponadto formowanie się stref brzegowych rzek, dostawy. Badano genezę jezior amazońskich, między innymi licznymi odnogami koryt rzecznych. Obserwowano przejawy obiegu materii mineralnej i organicznej w strefie równikowej, określano: bioróżnorodność, wiek, strukturę i dynamikę formacji lasu deszczowego: *igapo*, *varzea* oraz *terra firme*. Oznaczano także wybrane gatunki drzew lasu deszczowego, takie jak: Samuama, Macucu, Sapucaia, Parapara, Jaqueira, Saboarana oraz Cecropia (tworząca zbiorowiska sukcesji leśnej na obszarach zniszczonych przez człowieka lub powstających wyspach). Dokładną lokalizację stanowisk prób wody, osadów czy powierzchni wzorcowych określano odbiornikiem GPS i wizualizowano w programie ArcGIS (Esri). Badano także ichtiofaunę. Do rozpoznania zróżnicowania właściwości fizyko-chemicznych wód, pobrano próbki z rzek, jezior oraz źródeł, a także przeprowadzono pobór próbek osadów

aluwialnych na brzegach koryt, na terasie zalewowej i z odsłoniętych przez niski poziom wód wysp. Drugi nurt poznawczy związany był z monitorowaniem wylesień (wyręb i wypalanie lasu), eksploatacją bogactw naturalnych, dynamiczną urbanizacją, planowanymi hydroelektrowniami, ekspansywnym rolnictwem, budową dróg i infrastruktury oraz skutkami antropopresji w skali lokalnej, regionalnej i globalnej, a także efektami rozwoju turystyki w Amazonii.

KAWA Z MLEKIEM PEŁNA PIRANII I KAJMANÓW – CZYLI RIO SOLIMOES

W okolicach Manaus rozpoczęto eksplorację mniejszych dopływów i kanałów łączących się z Rio Solimoes oraz występującego w tej okolicy lasu formacji *varzea* (żyzne lasy zalewowe). Białe wody Solimoes (*ang.* whitewater, *port.* aqua branca) niosą z sobą bogatą w substancje odżywcze zawiesinę pochodzących z odległych górnych fragmentów dorzecza Amazonki, mającej źródła w Andach. Odczyn pH kształtuje się w zakresie 6.8- 6.99. W okresie wysokich stanów, wody Rio Solimoes tworzą liczne rozlewiska i jeziora, które częściowo wysychają podczas pory suchej, gdy stan wody w głównym korycie obniża się nawet o 14 m. W Manaus białe wody Rio Solimoes spotykają się z czarnymi wodami (*ang.* blackwater, *port.* aqua preta) rzeki Rio Negro. Miejsce to zwane jest po portugalsku *Encontro das Águas* czyli spotkanie wód. Mętne wody Rio Solimoes o kolorze kawy z mlekiem, na odcinku ponad stu kilkadziesiąt kilometrów stopniowo bardzo powoli mieszają się z niemal zupełnie czarnymi wodami Rio Negro. Trudności zmieszania się

Uczestnicy wyprawy naukowej (3 od lewej autor relacji – dr hab. inż. Piotr Wężyk; pierwszy od prawej kierownik wyprawy – dr hab. Zbigniew Zwoliński, prof. UAM)

wód wynikają z ich różnej gęstości, prędkości i temperatury. W zasadzie od tego miejsca rzeka przyjmuje nazwę – Amazonka.

CZARNA JAK KAWA, BIAŁE JAK CUKIER – RIO NEGRO I JEJ ARCHIPELAG

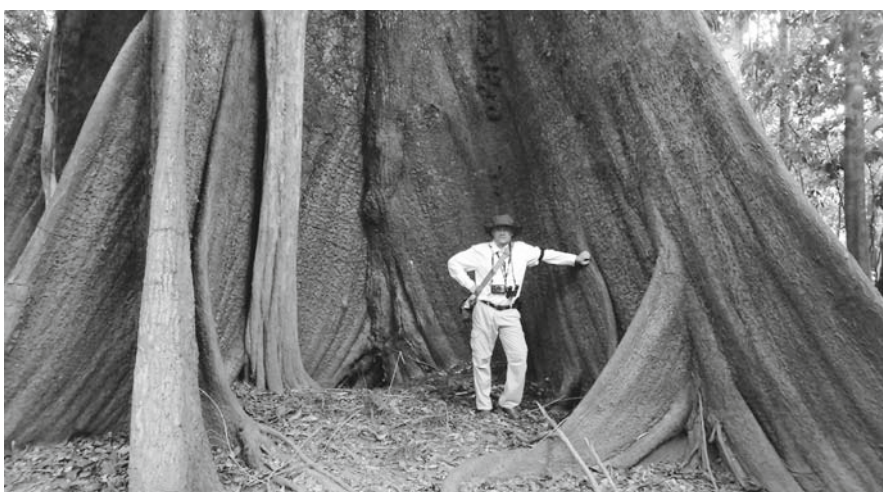
Rejs na północ odbywał się w górę anastomozującego odcinka Rio Negro, największego z lewostronnych dopływów Amazonki (szerokość rzeki w porze deszczowej osiąga czasem 40 km). Rzeka tworzy wspaniałe archipelag *Anavilhanas*, składający się z około 400 wysp porośniętych lasem zalewowym

W warsztatach udział wzięło 8 pracowników naukowych z: Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (geoekolog, hydrogeomorfolog i socjolog), Uniwersytetu Gdańskiego (geograf społeczno-ekonomiczny), Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (geomorfolog fluwialny), Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie (leśnik) oraz Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie (hydrobiolog i ichtiolog). Trzech uczestników było równocześnie specjalistami w zakresie technologii geoinformacyjnych, tj.: głównie GIS, teledetekcji lotniczej i satelitarnej oraz GNSS.

z formacji *igapo*. Wody Rio Negro są praktycznie czarne silnie kontrastujące z białym kwarcem wysp oraz zielenią lasu *igapo*. Wody są niezmiernie ubogie w substancje odżywcze i bardzo kwaśne (pH ~ 4.0) ze względu na zawartość kwasów huminowych i fulwowych, powstających z liści opadających do rzeki. Na brzegach powstają także ubogie zbiorowiska *catinga* oraz *campina rana* rosnące na kwarcowo-piaszczystych utworach. Podróż po Rio Negro przebiegała przez obszar Jaú National Park (23.000 km kw.) i połączona była z eksploracją wysp, stałego lądu oraz kanałów i koryt rzecznych tworzących groźny labirynt. Aby dotrzeć do celu wyprawy, czyli do równika, ze względu na bardzo niski stan wód Rio Negro, kapitan statku Iracema wybrał rzekę Rio Branco, lewobrzeżny dopływ Rio Negro, płynący z Wyżyny Gujańskiej. Niski poziom wód powodował liczne problemy z nawigacją pomiędzy odsłoniętymi wyspami i mieliznami.

Mieszkańcy plemienia Do Tupe we wiosce w okolicach Manaus nad Rio Negro

Dr hab. inż. Piotr Wężyk u stóp królowej lasu varzea – drzewie Samuama (Ceiba pentandra; 58 m wysokości)

Po drodze do równika dokonaliśmy dziennych i nocnych eksploracji lasów *igapo* i *terra firme*, jezior oraz kanałów Rio Branco, bogatych gatunkowo w ptactwo, ryby czy nietoperze. W wodach poza częstymi piraniami występują różowe delfiny słodkowodne, towarzyszące nam w podróży, czy też bardzo niebezpieczne słodkowodne płaszczki.

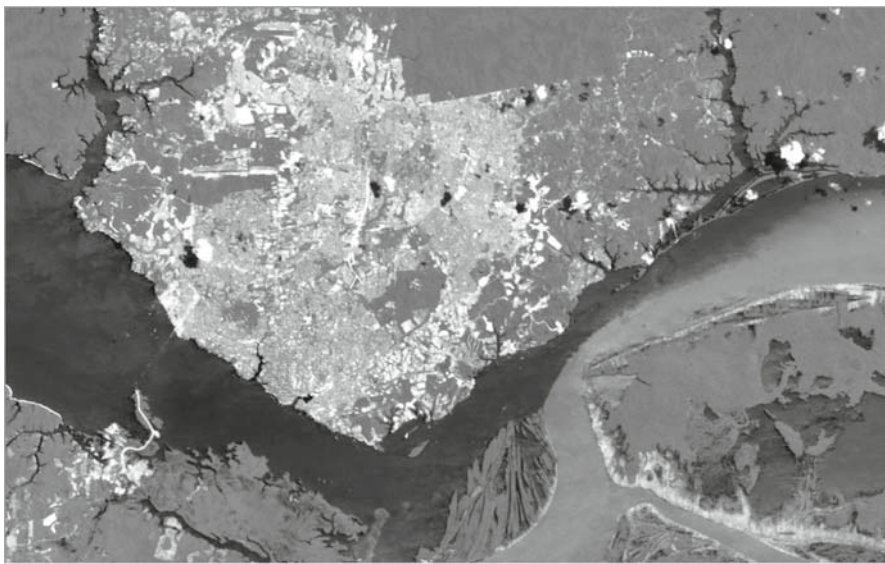
KABOKLE, INDIANIE, OWADY I MALARIA

Odwiedzane ubogie osady zaskakiwały prostotą życia ludzi (kabokli – dawnych zbieraczy kauczuku), uprawiających niewielkie

poletka manioku, ananasów, owoców i warzyw. Ich głównym dochodem jednak jest rybołówstwo. W każdej większej osadzie znajdowaliśmy skromnie wyposażone szkoły i generator prądu. Obecność anten satelitarnych często szokowała przy ubóstwie wiosek i świadczyła o jednokierunkowym kontakcie tubylców z cywilizacją XXI wieku – poprzez telewizję. Spotkanie z Indianami z plemienia *Do Tupe* nad Rio Negro niedaleko Manaus miało charakter pokazów ich zwyczajów, tańców i muzyki oraz sprzedaży rękodzieła. W większości przypadków Indianie nie życzą

Czerwona pirania – częsty mieszkaniec wód Rio Solimoes

Zobrazowanie satelitarne CEBERS-2 obszaru spotkania się wód Rio Solimoes i Rio Negro na południe od Manaus

Las deszczowy Igapó

sobie nieproszonych odwiedzin na swoich terytoriach, ale plemię *Do Tupe* znalazło swój sposób na czerpanie dochodów z turystyki. W osadzie Santa Maria nad Rio Branco liczącej około 800 mieszkańców poza posterunkiem policji znaleźliśmy: skromny bar, kilka sklepików, siedzibę przedstawiciela gubernatora stanu, polowe lotnisko, stocznię, stolarnię oraz lokalny szpital i szkołę. Obecne były tu też niestety małe meszki, mrówki, pszczoły

i kleszcze, żywiące się naszą krwią, o czym pamiętaliśmy jeszcze przez wiele następnych dni. Przydały się oczywiście kapelusze tropikalne z moskitierami, zaś najsilniejsze środki, które miały odstraszać owady, w zasadzie niestety w ogóle nie działały. Każdego dnia przyjmowaliśmy także dawkę leku przeciwko malarii, na którą nie wynaleziono jeszcze skutecznej szczepionki.

GPS USPOKAJA I POMAGA

Po dopłynięciu do równika przecinającego Rio Branco ($0^{\circ} 0' 0.00''$, $61^{\circ} 47' 36.01''$ W), o czym dowiedzieliśmy się jedynie ze wskazań odbiornika GPS statek zawrócił do Manaus. Sześć dni zajęło nam przepłynięcie z prądem rzek Rio Branco i Rio Negro do portu przeznaczenia. Ostatnie dni przeznaczono na obserwacje szybko opadającej wody Rio Negro (15 cm na dobę; łącznie w czasie rejsu, co najmniej 1,5 m) i odsłaniających się białych piaszczystych łach. Okazją do uzupełnienia dokumentacji fotograficznej oraz inspekcji obszarów wzorcowych dla klasyfikacji obiektowej (GEOBIA) obrazów satelitarnych (LANDSAT, CEBERS-2 oraz RapidEye), był lot hydroplanem nad archipelagiem Anavilhanas w okolicach jeziora Lago Acu (Rio Negro). Podczas warsztatów stosowany był także lokalizator SPOT – Satellite GPS Messenger, który podczas eksploracji lasów i rejsu nadawał łączem satelitarnym pozycję uczestników oraz komunikat „OK.”. Co 10 min wyświetlana na internetowym serwerze mapowym była aktualna pozycja, prędkość i kurs ekipy na mapie przygotowanej przez firmę Esri Polska (aplikacja ArcGIS Online <http://amazonia2013.esri.pl>).

Ta wyprawa pozostanie na długo w naszej pamięci i na serwerach: www.fotoamazonia.esri.pl.

Opracowanie: dr hab. inż. Piotr Wężyk

Podziękowania dla sponsorów ekspedycji: Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Esri Polska, Stowarzyszenie Naukowe im. Stanisława Staszica, GPS.PL, PGC, BlackBridge oraz Arcana GIS.

Kazachstan – nowy kierunek działań

Astana, 27 stycznia-1 luty 2014 r.

Na przełomie stycznia i lutego 2014 roku w ramach podpisanej umowy z firmą rekrutacyjną Jagiellon, przedstawicielki Uniwersytetu Rolniczego **mgr Natalia Kopczyńska** – z Działu Nauczania oraz **mgr Dominika Dankiewicz** z Działu Nauki i Współpracy Międzynarodowej, wyjechały do Kazachstanu. W Astanie – stolicy tego kraju, zapoznały młodzież z ofertą edukacyjną Uniwersytetu Rolniczego. W tym miejscu należy

Republika Kazachstanu, warto wiedzieć:

typ państwa – republika prezydencka

ustrój polityczny – demokracja

stolica – Astana

język urzędowy – kazachski, rosyjski

powierzchnia całkowita – 2.717.300 km kw.

podkreślić, że dzięki otwartości władz poszczególnych wydziałów oferta dydaktyczna przedmiotów prowadzonych w języku angielskim znacznie się wzbogaciła. Doświadczenie zdobyte podczas wizyty w Kazachstanie pokazało, że nauki rolnicze cieszą się zainteresowaniem wśród młodzieży. Ponadto niezwykle atrakcyjnie brzmi dla nich możliwość studiowania w odległych krajach.

Ta kilkudniowa wizyta była także okazją do spotkania się z przedstawicielami naszej uczelni partnerskiej, którą jest Kazachstański

Uczelnie partnerskie UR:

Kazachstański Uniwersytet Agrotechniczny imienia Sejfullina

Uniwersytet Stanowy w Południowym Kazachstanie – Shymkent

Widok na Astanę

Uniwersytet Agrotechniczny imienia Sejfullina. Rozmowy dotyczyły możliwości zacieśnienia współpracy w sferze naukowo-dydaktycznej.

Możliwości współpracy:

wymiana studentów

praktyki studenckie

Visiting Professors

realizacja wspólnych projektów badawczych

organizacja wspólnych konferencji wspólne

publikacje

ULATWIENIA WIZOWE

Od obywateli Kazachstanu niebędącego w strukturach UE wymagane jest staranie się o wizę wjazdową na terytorium Unii Europejskiej. Podczas wizyty w ambasadzie RP w Astanie prowadzone były rozmowy na temat wymogów formalnych i zapewniono nas, że władze konsularne naszego kraju są żywo

Wizyta w Konsulacie RP w Astanie

zainteresowane wymianą obywateli pomiędzy naszymi państwami. Realizacja porozumień dwustronnych na poziomie uczelni może przebiegać na wielu równoległych płaszczyznach. Wymiana studencka to jedynie wycinek możliwości współpracy. Mamy nadzieję, że środowisko naukowe UR łaskawym okiem i z zainteresowaniem spojrzy na ten kierunek działań.

Opracowanie: *mgr Natalia Kopczyńska*
mgr Dominika Dankiewicz

„Uniwersyteckie Grono” – konkurs na nazwę wina rozstrzygnięty!

Kraków, 21 lutego 2014 r.

W grudniowym Biuletynie Informacyjnym oraz na stronie internetowej informowaliśmy o ogłoszonym przez władze

Z tych winogron wytwarzane jest nasz wyjątkowo szlachetny trunk

Uniwersytetu Rolniczego otwartym konkursie na nazwę wina, produkowanego w Uczelni. Dzięki szerokiej akcji promocyjnej, która odbiła się szerokim echem również w ogólnopolskich mediach, wzmianki o warunkach konkursu pojawiały w gazetach oraz w Teleekspresie (TVPI), konkurs na nazwę wina spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem ze strony nie tylko społeczności Uczelni, ale także osób z całej Polski, które przysłały swoje propozycje. Szacowne Jury zebrało się 21 lutego 2014 r. i nie miało łatwego zadania. Spośród wielu nadesłanych zgłoszeń, wymogi formalne spełniły 92 karty. Łącznie zaproponowano 350 nazw, nawiązujących zarówno do nazwy

Uniwersytetu, winnicy, jak też do akademickich tradycji Krakowa. Ostatecznie po godzinnych obradach wybrano nazwę: „Uniwersyteckie grono”.

Autorem zwycięskiej propozycji okazał się **mgr inż. Michał Tymich** – absolwent Inżynierii Środowiska naszej Uczelni, w roku 2010. Gratulujemy Panu Michałowi, zaś wszystkim uczestnikom dziękujemy za zainteresowanie i udział w konkursie.

Pozostaje, zatem za Alfredem z pięknej opery „Traviata” – Giuseppe Verdiego, wznieść toast ze słynnymi słowami: *Libiamo, libiamo ne'lieti calici*.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Konkurs fotograficzny rozstrzygnięty

Kraków, 28 lutego 2014 r.

Już kolejny raz Redakcja Biuletynu Informacyjnego ogłosiła otwarty konkurs na zdjęcia, które będą ozdabiały okładkę tego wydawnictwa. O terminie i regulaminie informowaliśmy zarówno na stronie internetowej jak i tradycyjnie na łamach Biuletynu.

Po raz kolejny spotkaliśmy się w bardzo dużą liczbą zgłoszeń. Wpłynęło ich 30 oraz ponad 100 zdjęć prezentujących cuda natury. – *Wybór tych sześciu najciekawszych prac był bardzo trudny* – mówi **mgr Paulina Czuryłowska**, grafik tworzący okładki Biuletynu. – *Obserwuję ten konkurs od kilku lat i z radością widzę, że do grona „stałych bywalców”, dołączają również nowe osoby. Nadesłane prace to niejednokrotnie dzieła sztuki, które wymagają*

talentu i cierpliwości. Proszę uwierzyć, że nowoczesny sprzęt stanowi wyłącznie dodatek.

Komisja w składzie: **mgr Paulina Czuryłowska** (grafik, członek Redakcji), **mgr Monika Marszałik** (kierownik Biura Rektora, członek Redakcji), **mgr inż. Agnieszka Bogacz** (pracownik Biura Rektora) i **dr Szymon Sikorski** (redaktor naczelny Biuletynu) wybrała sześć prac, które prezentujemy na kolorowej wkładce, zaś ich autorów przedstawiamy w ramce pod tekstem.

Wszystkim uczestnikom wieszujemy talentu i cierpliwości. Państwa prace były dla nas prawdziwym natchnieniem do refleksji nad pięknem otaczającego nas świata przyrody. Zwycięzcom serdecznie gratulujemy, zaś

wszystkich pasjonatów fotografii zapraszamy do kontaktu z nami.

Redakcja Biuletynu Informacyjnego

Laureaci tegorocznego konkursu:

Agnieszka Płażek – okładka luty 2014

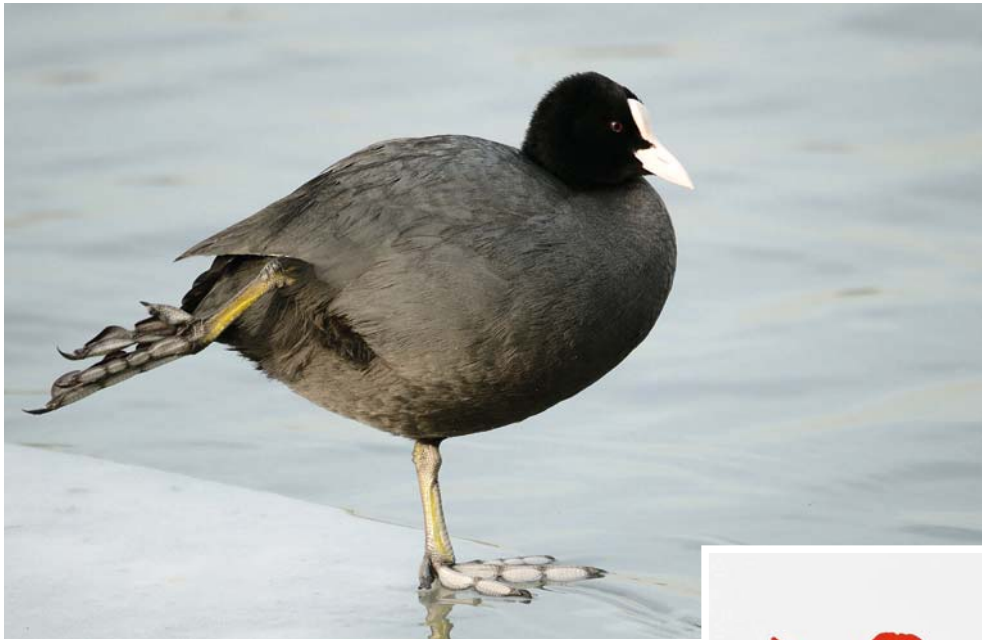
Agnieszka Nosal-Żyznowska – okładka kwiecień 2014

Magdalena Bobek – okładka czerwiec 2014

Magdalena Ranocha – okładka październik 2014

Mateusz Żyznowski – okładka grudzień 2014

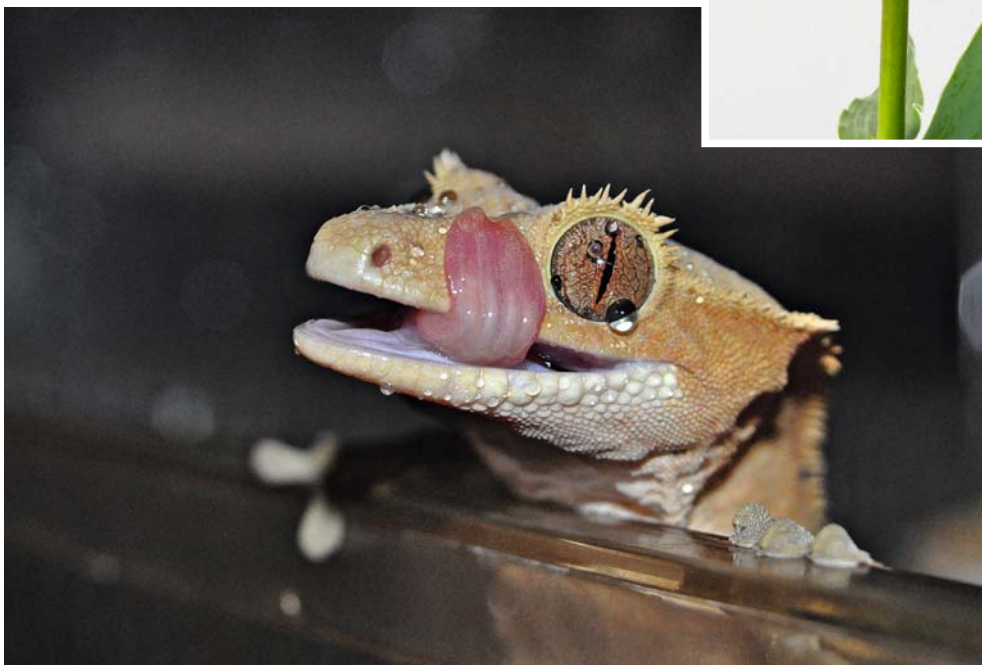
Anna Chodacka – okładka biuletyn specjalny 2014

*Agnieszka Płażek –
okładka luty 2014*

*Agnieszka Nosal-Żyznowska –
okładka kwieceni 2014*

*Anna Chodacka – okładka
biuletyn specjalny 2014*

*Magdalena Bobek –
okładka czerwiec 2014*

*Magdalena Ranocha –
okładka październik 2014*

*Mateusz Żyznowski –
okładka grudzień 2014*

Jestem przekonany, że nauki rolnicze mają obecnie znaczenie globalne

– mówi prof. dr hab. inż. Andrzej Jajszczyk – dyrektor Narodowego Centrum Nauki

Panie dyrektorze, lokalizacja Narodowego Centrum Nauki w Krakowie to wielkie wyróżnienie dla Małopolski. Jak w Pana opinii uczelnie naszego regionu wykorzystują ten potencjał?

Niewątpliwie uczelnie z Małopolski składają wnioski do Narodowego Centrum Nauki i dostają granty. Jeżeli chodzi o jakieś specjalne preferencje – to oczywiście ich nie ma. NCN to jedyna agencja wykonawcza, poza Warszawą, jednak mamy zasięg ogólnopolski. Faktycznie ta lokalizacja ma być może charakter pewnego udogodnienia logistycznego, gdyż będąc na miejscu niektóre sprawy możemy wyjaśnić spotykając się osobiście – jednak jeszcze raz zaznaczam, wszystkich wnioskodawców traktujemy jednakowo.

Jak na mapie sukcesów, w skali kraju, plasują się uczelnie krakowskie?

Na tle Polski uczelnie krakowskie plasują się bardzo wysoko. Wiadomo, najwięcej grantów otrzymuje Uniwersytet Jagielloński – to wynika zarówno z potencjału naukowo-badawczego jak i liczby pracowników naukowych. Również, jeżeli popatrzymy przez

pryzmat uczelni rolniczych, to zauważamy, że Uniwersytet Rolniczy znajduje się na trzecim miejscu w Polsce.

Kto nas wyprzedza?

W liczbie przyznanych grantów z NCN: Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu oraz SGGW w Warszawie. Jednak, co wydaje się warte podkreślenia, dystans pomiędzy pierwszą trójką a pozostałymi uczelniami o tym profilu zajmującymi dalsze lokaty jest znaczący.

W czasie posiedzenia Zespołu ds. Strategii „Europa 2020”, które odbyło się 18 grudnia 2013 r. w Ministerstwie Gospodarki wicepremier Janusz Piechociński stwierdził, „przedsiębiorcy i nauka muszą stawić na innowacyjność i badania. Konieczna jest także współpraca z administracją, która powinna kreować warunki dla takich działań”. Jak te zalecenia realizowane są w Małopolsce?

Na podstawie różnych parametrów wiemy, że styk świata nauki i biznesu nie działa dobrze. Lecz należy sobie postawić pytanie, co należy zrobić, aby ten stan poprawić? Przyznam, że

Prof. dr hab. inż. Andrzej Jajszczyk

jestem w tej sprawie umiarkowanym optymistą. Diagnozy niskiego stanu innowacyjności upatruję ze strony samej gospodarki. Po prostu, jeżeli są proste rezerwy, które pozwalają gospodarce utrzymywać się na powierzchni, w tym wypracowywać zyski, to wówczas wykorzystuje się te rezerwy. Dopiero na pewnym etapie rozwoju, pojawia się konieczność korzystania z osiągnięć nauki. Na podstawie danych i moich własnych obserwacji mogę powiedzieć, że wydaje się, iż nareszcie coś drgnęło – widać to w wielu wskaźnikach finansowania nauki przez podmioty gospodarcze. To jest bardzo dobra wiadomość, gdyż pokazuje, że to przedsiębiorstwa są zainteresowane badaniami naukowymi i albo prowadzą je same, albo zlecają je instytucjom naukowym. Chcę jednak wyraźnie powiedzieć, że uważam, iż rolą uczelni nie jest bycie zapleczem badawczym przedsiębiorstw. To, że wyniki badań wykorzystuje gospodarka należy

Andrzej Jajszczyk urodził się 1952 r. w Dęblinie. Stopnie zawodowe i naukowe: magistra inżyniera, doktora i doktora habilitowanego uzyskał w Politechnice Poznańskiej, odpowiednio w latach: 1974, 1979 i 1986. Tytuł profesora otrzymał w 1994. Pracował przez wiele lat w Politechnice Poznańskiej, zapoczątkowując tam badania w dziedzinie telekomunikacji, a także za granicą, m.in. w Australii, Kanadzie i Francji. Od 1999 r. profesor AGH w Krakowie. Jest autorem bądź współautorem 7 książek, ponad 290 artykułów naukowych (w tym ponad 60 w najlepszych czasopismach z tzw. listy filadelfijskiej), a także 19 patentów w zakresie telekomunikacji, szybkich sieci telekomunikacyjnych i zarządzania sieciami. Kierował polskimi zespołami w siedmiu projektach badawczych Unii Europejskiej. W roku 2011 został mianowany dyrektorem Narodowego Centrum Nauki.

uznać za duży sukces, lecz rola uczelni jest związana głównie z kształceniem kadr – elit, kształtowaniem pewnego „podglebia innowacyjnego”, które następnie przekłada się na innowacje w gospodarce. Uczelnia nie może być instytucją realizującą wyłącznie cele gospodarcze – nie powinna zmieniać się w przykładowy instytut badawczy. Główną rolę na styku tych dwóch światów winny odgrywać instytucje pośredniczące, które zbierają informacje o potencjale uczelni i oczekiwaniach gospodarki. Konieczne jest również działanie wtórne, przepływ informacji z gospodarki w kierunku uczelni.

„Najbardziej innowacyjne kraje – jak USA – w znacznej części finansują badania podstawowe”

Niekiedy można usłyszeć opinie, że nauki podstawowe nie generują innowacyjności gospodarki kraju, tak mocno jak nauki stosowane.

Istotnie, często można usłyszeć takie opinie, lecz są one błędne. To taki fetysz, że jeżeli będziemy robili rzeczy, które w praktyce da się szybko zastosować, to od razu będziemy mieli innowacyjną gospodarkę. Jednak proszę uwierzyć, że najbardziej innowacyjne kraje – jak USA – w znacznej części finansują badania podstawowe. Choćby NSF, czyli Narodowa Fundacja Nauki finansuje prawie wyłącznie badania podstawowe. Badania stosowane, opłacane z pieniędzy publicznych, ograniczone są głównie do sektora wojskowego i kosmicznego. Zresztą podobnego zdania był Ludwik Pasteur, czyli ojciec mikrobiologii – znany dobrze pracownik uczelni rolniczych – twierdząc, „że nie ma czegoś takiego jak nauka stosowana – jest tylko nauka, którą można zastosować”. Zgadza się z tą opinią i jako dowód podaje przykład, że gdyby 60 lat temu zebrano najlepszych na świecie chirurgów oczu, dano im powiedzieć miliard dolarów i kazano opracować najlepszą technikę operacji oka, to i tak nie wymyśliliby lasera. To urządzenie skonstruowali fizycy, a dopiero

ono rozpoczęło przełom w chirurgii oczu. Tak, więc widać, że to obszar nauk podstawowych najsilniej stymuluje innowacyjność.

Panie profesorze, często słyszymy, że jesteśmy tacy pomysłowi, a tymczasem z polską innowacyjnością nie jest dobrze. W naszym kraju na 1000 zatrudnionych osób 4,6 zatrudnionych jest w innowacjach, średnia unijna to 11, zaś w Finlandii ten wskaźnik wynosi 22 osoby. Gdzie tkwi problem?

Zgadza się z tym, że stosunkowo mało mamy osób zatrudnionych w badaniach i rozwoju, to mało dotyczy jednak placówek związanych z gospodarką. Dla przykładu koncern Daimler-Benz przeznaczają więcej na badania i rozwój niż wynosi cały polski budżet przeznaczony na naukę. Tymczasem u nas w wielu firmach działy badawczo-rozwojowe są szczątkowe. Sprawa kolejna dotyczy tego typu statystyk – jestem sceptyczny wobec danych liczbowych. Liczba mówi niewiele, jeżeli bowiem mamy 10 osób zatrudnionych na stanowiskach naukowo-badawczych, to ważna jest ich jakość. Wolę mieć dwóch, czy trzech, naprawdę dobrych niż ośmiu przeciętnych. Przyznaję jednak, że na tym polu mamy jeszcze wiele do nadrobienia.

Na stronie NCN można znaleźć informację, że w 100 procentach wykorzystano dotację celową w wysokości 847 315 000 zł udzieloną z budżetu państwa na finansowanie projektów badawczych, stypendiów doktorskich i staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Kiedy ten bez mała miliard złotych zarobi kolejny miliard dla polskiej nauki i gospodarki?

Trudno jest oczekiwać szybkiego przełożenia wyników badań podstawowych na przychody z praktyki. Proszę zwrócić uwagę, że duże wynalazki, jak choćby włókna węglowe, czy odwrócona osmoza, mają cykl rozwoju blisko 40 lat. Widać, zatem, że ten czas zwrotu jest długi i dlatego nie oceniałbym efektów naszej pracy w krótkich okresach czasu. Główne kryterium naszej oceny powinien stanowić raczej poziom wzrostu polskiej nauki niż nakłady finansowe. Dodatkowymi kryteriami winny

być odpowiedzi na pytania, czy najlepsi naukowcy mają środki na badania i czy istotnie docenieni są najlepsi. Ważne jest sprzężenie zwrotne, które dają bardzo dobre publikacje. Dlatego tak ważnym jest gdzie publikujemy nasze osiągnięcia. Nauki rolnicze mają obecnie znaczenie globalne i dlatego podkreślam, że należy szukać możliwości publikowania w najlepszych czasopismach.

Wspomniał Pan o globalnym znaczeniu rolnictwa. Silną gałęzią polskiej gospodarki, analizowanej przez pryzmat eksportu, jest właśnie rolnictwo. Jakie badania podstawowe powinny być podjęte na uczelniach przyrodniczych?

W rolnictwie jest wiele przestrzeni dla badań podstawowych, co potwierdzają zgłoszenia na konkursy grantowe. Tylko w ubiegłym roku pierwszym sześciu uczelniom o tym profilu przyznaliśmy ponad 25 mln zł. Eksperti ocenili, że spośród kilkuset wniosków te posiadają największy potencjał i wartość. Ta różnorodność jest szeroka, gdyż dotyczy zarówno roślin jak i zwierząt. Należy jednak pamiętać, że znaczna część nauk rolniczych znajduje się blisko sfery zastosowań i w związku z tym my nie możemy finansować tych badań. Temu służy m.in. Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

„Dlatego tak ważnym jest gdzie publikujemy nasze osiągnięcia”

Jaki jest współczynnik sukcesu składanych wniosków o grant?

Około 20 procent wniosków z sektora nauk rolniczych zostało zakwalifikowanych do finansowania. Proszę jednak pamiętać o dualizmie badania podstawowe – badania stosowane, gdyż w wielu przypadkach uniemożliwia nam to finansowanie tych badań.

Absolwenci i polscy naukowcy z wielu polskich uczelni są cenieni w świecie, jako wspaniali fachowcy i bardzo pomysłowi ludzie. W komunikacie ze stycznia 2014

Harmonogram konkursów w roku 2014

Rodzaj konkursu	Przedmiot konkursu	Rozpoczęcie naboru wniosków	Zakończenie naboru wniosków	Rozstrzygnięcie konkursu do
OPUS	Konkurs na projekty badawcze, w tym finansowanie zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do realizacji tych projektów	17 marca 15 września	17 czerwca 15 grudnia	17 grudnia 2014 15 czerwca 2015
PRELUDIUM	Konkurs na projekty badawcze realizowane przez osoby rozpoczynające karierę naukową nieposiadające stopnia naukowego doktora	17 marca 15 września	17 czerwca 15 grudnia	17 grudnia 2014 15 czerwca 2015
SONATA	Konkurs na projekty badawcze realizowane przez osoby rozpoczynające karierę naukową posiadające stopień naukowy doktora	17 marca 15 września	17 czerwca 15 grudnia	17 grudnia 2014 15 czerwca 2015
SONATA BIS	Konkurs na projekty badawcze mające na celu powołanie nowego zespołu naukowego, realizowane przez osoby posiadające stopień naukowy lub tytuł naukowy, które uzyskały stopień naukowy doktora w okresie od 2 do 12 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem	16 czerwca	16 września	16 marca 2015
HARMONIA	Konkurs na projekty realizowane w ramach współpracy międzynarodowej	16 czerwca	16 września	16 marca 2015
MAESTRO	Konkurs dla doświadczonych naukowców na projekty badawcze mające na celu realizację pionierskich badań naukowych, w tym interdyscyplinarnych, ważnych dla rozwoju nauki, wykraczających poza dotychczasowy stan wiedzy, których efektem mogą być odkrycia naukowe	16 czerwca	16 września	16 marca 2015
FUGA	Konkurs na staże po uzyskaniu stopnia naukowego doktora	15 grudnia	16 marca 2015	16 września 2015
ETIUDA	Konkurs na stypendia doktorskie	15 grudnia	16 marca 2015	16 września 2015
SYMFONIA	Konkurs na projekty międzynarodowe	15 grudnia	16 marca 2015	16 września 2015

roku MNiSW zapowiada dalszy wzrost nakładów na naukę o 1,5 mld zł i to w porównaniu z ubiegłym rokiem. Fundusze rosną tymczasem Nobla dla Polaka przyznanego za badania podstawowe nie widać – gdzie, zatem tkwi problem?

Powiedzmy sobie szczerze – liczba naukowców, którzy tę nagrodę otrzymują jest znikomą małą w porównaniu z liczbą aktywnych badaczy. To w pewnej mierze loteria. Jednak jest faktem, że najwięcej tych nagród

otrzymują Amerykanie czy Brytyjczycy. Oczywiście to nie dowodzi szczęścia, lecz potwierdza poziom nauki w tych krajach. Ja oczywiście zakładam, że Polacy też otrzymają kiedyś tę nagrodę.

Ale kiedy? Przecież mamy już najlepszy sprzęt do badań.

To wymaga nie tylko nakładów, ale i prowadzenia badań na najwyższym światowym poziomie. Kluczem jest publikowanie badań

i udział w konferencjach. Nie zawsze jest sens inwestować w najdroższą aparaturę, skoro naukowiec może wyjechać do dowolnego miejsca na świecie i tam prowadzić badania, samodzielnie lub w zespole. Trzeba myśleć i działać ekonomicznie. Jestem przekonany, że za kilkanaście lat nasze dzisiejsze działania przyniosą ten upragniony i prestiżowy skutek – czyli nagrodę Nobla.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Wydziałowe bale karnawałowe

Bal Technologów Żywności
Kraków, 18 stycznia 2014 r.

Ten wieczór był wyczekiwany przez wszystkich. Gdy nadeszła godzina 19 każdy z nas, wystrojony i wystylizowany, najlepiej jak tylko się dało, wyruszył na Stołówkę Studencką

(ul. Klemensiewicza 3), aby uczestniczyć w Balu Technologów Żywności. Szczególnie podziękowania należą się naszym sponsorom, dzięki którym nikt nie był ani głodny ani

spragniony. Szczególne słowa rezerwujemy dla **Pani Dziekan profesor Teresy Fortu-ny**, która przywitała wszystkich uczestników spotkania bardzo serdecznie i podziękowała sponsorom za wsparcie i pomoc w jego zorganizowaniu.

NAUKA OD MISTRZÓW

Po wszystkich wielkich słowach studenci wyruszyli na parkiet – ale oczywiście nie tylko oni! Tak naprawdę, prym na parkiecie wiodli profesorowie z **prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Tuszyńskim** na czele. Podczas balu, jak co roku zostały ogłoszone wyniki konkursu na *Super Belfra*, w którym co roku studenci poprzez głosowanie wybierają najlepszego ich zdaniem prowadzącego oraz najlepszą prowadzącą zajęcia. W tym roku tytuł ten zdobyła Pani Prodziekan, **dr hab. inż. Agnieszka Filipiak-Florkiewicz** natomiast wśród Panów **dr inż. Adam Florkiewicz**.

Towarzyszył nam zespół „Silver Moon”, który grając jedne z najbardziej znanych kawałków porywał wszystkich do tańca. W trakcie balu mieliśmy przyjemność usłyszeć kilka piosenek, w wykonaniu jednej z utalentowanych studentek naszego Wydziału.

NABRAĆ SIĘ PRZED SESJĄ

Zabawa trwała do samego rana i w wyśmienitych humorach wszyscy powróciliśmy do domów, by móc zacząć przygotowania do sesji. Mamy ogromną nadzieję, że już za rok, na tej samej Sali i w tym, jakże doborowym towarzystwie, spotkamy się ponownie. Dziękujemy wszystkim, którzy przybyli na Bal Technologia 2014 i bawili się razem z nami.

Opracowanie: Katarzyna Petka,
Monika Sobon

Ogłoszenie wyników w konkursie na *Super Belfra*

Tradycyjnie odbyły się wybory Króla i Królowej Balu

Bal Leśnika Kraków, 2 lutego 2014 r.

Dobra muzyka, płonąca dziczyna oraz wspólni goście... Kolejny siódmy już Bal Leśnika, w tym roku okazał się największym balom organizowanym dotychczas na naszej Uczelni. W stołówce UR przy ul. Klemensiewicza, zgromadziło się ponad 350 osób, które przybyły, aby świętować karnawał i spotkać się w innym miejscu niż sala wykładowa.

NASI GOŚCIE

Bal Leśnika od lat cieszy się ogromnym zainteresowaniem studentów, absolwentów, pracowników Wydziału Leśnego oraz władz UR. W tym roku wszystkie bilety sprzedane były już przed Świętami Bożego Narodzenia, a telefony z pytaniami czy są jeszcze miejsca dzwoniły nawet w dzień balu. Niestety nie każdy, kto chciał, mógł przyjść na tę imprezę. Jak zawsze na Bal zaproszeni byli przedstawiciele Samorządów Studenckich Wydziałów Leśnych z Poznania i Warszawy, władze Wydziału oraz Uczelni. Zaprosiliśmy także przedstawicieli zaprzyjaźnionych Dyrekcji Regionalnych Lasów Państwowych z Krakowa, Katowic oraz Krosna. Swoją obecnością ten zimowy wieczór uświetniło także prezydium Uczelnianej Rady Samorządu Studentów naszego Uniwersytetu w pełnym składzie – przewodnicząca **Anna Orlof** oraz jej zastępcy – **Marta Garai** i **Marcin Orzeł** oraz kierownik Centrum Kultury Studenckiej – **mgr inż. Michał Szandula**.

W RYTMIE SZLAGIERÓW

Bal rozpoczął się od powitania gości i koncertu Zespołu Sygnalistów Myśliwskich HAGARD. Był to jak dotąd koncert w największym składzie. W jednym momencie rozbrzmiewało 21 sygnałówek myśliwskich! Po krótkim, ale fantastycznym koncercie

wszyscy rozpoczęli zabawę. Oprawą muzyczną (poza sygnalistami) zajął się, zaufany już, zespół „MILA”, który grał do białego rana znane i mniej znane piosenki, które chyba każdemu przypadły do gustu. Impreza leśników bez dziczyny nie była by taka jak trzeba, więc o północy, także przy dźwięku sygnałów myśliwskich, na parkiet wjechał płonący dzik, do którego w kilka sekund ustawiła się spora

kolejka. Bal trwał do 6 rano, a więc, jak widać dla leśników 12 godzin zabawy to nie problem. Wszystkim obecnym na Balu dziękujemy za świetne towarzystwo.

Zapraszamy za rok na kolejny Bal Leśnika!

*Tekst: Katarzyna Bogacz
Zdjęcia: Róża Działach,
Ewelina Mazur*

Element obowiązkowy Balu – Dzik, fot. R. Działach

Roztańczony parkiet, fot. E. Mazur

Bal Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego Kraków, 22 lutego 2014 r.

Tegoroczny bal swoją obecnością uświetnili znamienici goście, wśród których byli między innymi: **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** wraz z Małżonką,

prorektorzy oraz dziekani zaprzyjaźnionych wydziałów naszego Uniwersytetu wraz z osobami towarzyszącymi.

OD SŁÓW DO CZYNÓW

Bal rozpoczął się uroczystym przemówieniem gospodarza **prof. dr. hab. inż. Andrzeja Lepiarczyka** – dziekana Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego. Głos zabrał również **JM Rektor prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** oraz **Katarzyna Ujma** – przewodnicząca Samorządu Studentów WR-E.

Podczas tego wyjątkowego wieczoru bawiliśmy się w rytm, muzyki granej przez profesjonalny zespół muzyczny „MAXI”, dzięki któremu wszyscy uczestnicy Balu poczuli klimat

karnawału. Można było się poczuć jak w bajce, na balu kopciuszka, a to dzięki efektom specjalnym, w postaci baniek mydlanych. Przez całą noc parkiet był pełen, co świadczyć może o zadowoleniu uczestników.

SŁODKI TORT I SŁODKIE ZDJĘCIE

Słodkim dodatkiem, którego nie mogło zabraknąć był oczywiście pyszny tort. Wszyscy uczestnicy zostali uwiecznieni na wspólnym zdjęciu pamiątkowym, dzięki któremu będą mogli wspomnieć wspaniały czas spędzony w gronie przyjaciół i znajomych.

*Opracowanie: Katarzyna Ujma,
Zdjęcia: Emil Gardiasz*

Tort przygotowany specjalnie na bal

Bal Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego

Rozmowa kwalifikacyjna – spotkanie z zawodowym rekruterem i mówcą inspiracyjnym

– cykl szkoleń w Uniwersytecie Rolniczym

Kraków, 25 lutego 2014 r.

W Centrum Kongresowym Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie odbyło się pierwsze ze szkoleń grupy AKADOS, czyli Akademii Dobrego Startu, która jest programem Pozauczelnianej Edukacji Biznesowej dla Studentów i Absolwentów.

Było to pierwsze ze szkoleń otwartych i bezpłatnych dla studentów UR organizowanych we współpracy z Uczelnianą Radą Samorządu Studentów. Miało ono pokazać jak dobrze zaprezentować siebie na rozmowie kwalifikacyjnej z zawodowym rekruterem, uświadomić jak odpowiednio wybrnąć z zadawanych pytań oraz w jaki sposób zadać pytanie dotyczące wysokości zarobków, pozostawiania po godzinach pracy, urlopy, zaplecze socjalne oraz o warunki umowy. Ważnym elementem tego spotkania stało się przedstawienie pytań, których NIE POWINNO SIĘ zadawać w rozmowie z rekruterem.

TEORIA I PRAKTYKA

Warsztaty były prowadzone przez trenera **Michała Rudnickiego**, który pracował jako rekruter dla największych światowych korporacji, m.in.: Mars, Cadbury Wedel, Allianz

Polska, PepsiCo oraz przez mówcę inspiracyjnego i trenera występów publicznych **Karola Winiarka** – założyciela stowarzyszenia Centrum Myśli Samodzielnej popularyzującego edukację i samorozwój.

W warsztatach wzięło udział ok. 450 osób nie tylko z naszej Uczelni. Wszyscy uczestnicy dostali na początku pigułkę wiedzy z zakresu dobrych i złych sposobów przeprowadzania oraz uczestnictwa w rozmowach kwalifikacyjnych. Po każdym wystąpieniu i poruszeniu danego problemu związanego z rekrutacją z sali pojawiała się lawina pytań i wątpliwości od studentów. Wszystkie zostały rozwiązane i wyjaśnione przez zaproszonych trenerów. Na warsztaty była przewidziana ograniczona liczba miejsc. Aby zdobyć wejściówkę należało się zarejestrować on-line. Bilety rozeszły się w dość krótkim czasie, ze względu na bardzo duże zainteresowanie organizatorzy postanowili o wypełnieniu sali po brzegi pomimo tego, iż nie wszyscy zdążyli zdobyć wejściówkę.

Po zakończeniu szkolenia studenci, chcąc nawiązać dłuższą współpracę i omówić jej warunki, oprowadzili trenerów po Centrum

Zespół grupy AKADOS i studenci UR

Kultury Studenckiej ARKA oraz Kampusie Uniwersytetu Rolniczego.

NAJBLIŻSZE SZKOLENIE DLA STUDENTÓW UR

Studenci Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego kierunku Zarządzanie: **Karolina Adamska** i **Emil Gardiasz**, po konsultacjach z przedstawicielami Grupy AKADOS podjęli się inicjatywy kontynuowania cyklu szkoleń dla Studentów Uniwersytetu Rolniczego co zostało pozytywnie odebrane i współpraca została nawiązana. Dzięki zaangażowaniu tych studentów Uniwersytet Rolniczy w Krakowie został partnerem projektów i szkoleń.

ZAPRASZAMY!

*Opracowanie: Karolina Adamska,
Emil Gardiasz*

W warsztatach uczestniczyło około 450 osób

Najbliższe szkolenia Grupy AKADOS w Krakowie: *11 elementów skuteczności w życiu, pracy i biznesie* odbędzie się 6 marca w Uniwersytecie Pedagogicznym, gdzie również będą nasi przedstawiciele z wydziału.

Fascynujący Świat Kreatywnego Rozwiązywania Problemów odbędzie się ono w Politechnice Krakowskiej w środę 12 marca o godzinie 18.

Chór AGRICOLA we Lwowie

Lwów, listopad 2013 r.

Chór Męski Środowiska Akademickiego Krakowa AGRICOLA, działający od ponad siedmiu lat przy Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie, odbył kolejne tournée, którego celem był tym razem Lwów. Wyjazd miał miejsce w listopadzie, w szczególnym momencie – w dniach obchodów Narodowego Święta Niepodległości. Udział w imprezach towarzyszących listopadowemu świętu był dla naszego zespołu czymś niezwykle ważnym zarówno z powodów polityczno-patriotycznych, jak i – w przypadku kilku członków chóru – osobistych. Przywieźliśmy do Lwowa odpowiednio dobrany repertuar, którego trzon stanowiła *Msza św. Wacława Lachmana*, w której pobrzmiwają znane wszystkim Polakom patriotyczne wątki. Pierwszy koncert miał miejsce w sobotę, w kościele pw. św. Antoniego na ulicy Łyczakowskiej – jedynym polskim kościołem, który (obok Katedry Łacińskiej) nigdy nie został zamknięty przez sowieców. Z kolei w niedzielę rano uczestniczyliśmy w mszy św. w kościele pw. św. Marii Magdaleny, co, dla piszącego te słowa było szczególnie ważne ze względów rodzinnych

– wszak tutaj brali ślub moi dziadkowie, tu także był ochrzczony mój ojciec. Śpiewaliśmy po mszy dla bardzo licznie zgromadzonych Polaków, którym także rozdawaliśmy śpiewniki i materiały dotyczące naszej Uczelni. Po koncercie długo jeszcze rozmawialiśmy z polskimi mieszkańcami Lwowa, którzy dzielili się z nami problemami dotyczącymi zarówno kościoła św. Marii Magdaleny, jak własnymi, dodajmy trudnymi warunkami życia polskiej społeczności. W tym samym dniu śpiewaliśmy także w Katedrze Łacińskiej, w tej „polskiej wyspie na ukraińskim morzu”, stojąc na chórze, mając przed sobą ołtarz z wizerunkiem Matki Boskiej Łaskawej, witraże Matejki, Lepszego i Axentowicza, a nad sobą niezwykle piękną polichromię Stroińskiego. Zaśpiewać tu, w tym dniu, utwór Lachmana było dla każdego z nas czymś wyjątkowym. To samo uczucie towarzyszyło nam następnego dnia, kiedy także w Katedrze, na prośbę środowiska polonijnego, podczas kolejnych niepodległościowych uroczystości powtórzyliśmy nasz koncert w obecności konsula i innych przedstawicieli władz naszego kraju.

Nasz pobyt we Lwowie wykorzystaliśmy także na zwiedzanie tego wyjątkowego miasta. Wyszliliśmy na Kopiec Unii Lubelskiej, z którego roztacza się jeden z najpiękniejszych i najlepiej znanych przed wojną polskich widoków. Spacer po mieście obejmował wizytę w najważniejszych kościołach, a zwłaszcza w trzech katedrach: Łacińskiej, Ormiańskiej oraz Grekokatolickiej. Nie zabrakło odwiedzin Rynku, Opery, ulicy Akademickiej czy Wałów Hetmańskich – wszędzie historia Polski, wszędzie polskie nazwiska, nazwy miejsc, ulic... Apogeum zwiedzania Lwowa stanowiła wizyta na Cmentarzu Łyczakowskim – miejscu wiecznego spoczynku tysięcy wybitnych twórców polskiej kultury, polityków, naukowców oraz obrońców polskości tych ziem. Wyjątkowo zabrzmiała tu pieśń *Gaude Mater Polonia*, wykonana na Cmentarzu Orłąt, w bezpośrednim sąsiedztwie grobu nieznanego żołnierza i kolumnady zburzonej przez barbarzyńców ze wschodu. Kilkuniodniowy pobyt we Lwowie pozostawił w pamięci chórzystów niezapomniane wrażenia: serdeczne przyjęcie na terenie seminarium w Brzechowicach, gdzie chór miał swoją kwaterę, spotkania z Polakami wyrażającymi wdzięczność za nasze przybycie do Lwowa, a nade wszystko możliwość śpiewania w tym wyjątkowym miejscu i czasie. Trzeba tam wracać. Wracać jak najczęściej...

Opracowanie:
prof. dr hab. inż. Kazimierz Wiech

Przedstawiciele Związku Polaków we Lwowie wystosowali list z podziękowaniami dla Chóru AGRICOLA, przesłany na ręce JM Rektora UR prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Sady

Wizyta na Cmentarzu Orłąt Lwowskich

Nowości Wydawnictwa Uniwersytetu Rolniczego

Analiza instrumentalna dla studentów kierunków Rolnictwo i Ochrona środowiska

Florian Gambuś, Jerzy Wieczorek

wyd. 1, 2013, 306 s.

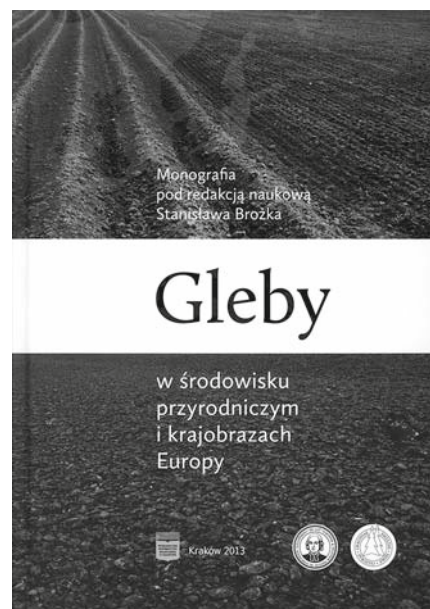
format B5, oprawa miękka

ISBN 978-83-60633-85-4

cena 25 zł

W książce omówiono najczęściej stosowane metody instrumentalne badania próbek rolniczych i środowiskowych w laboratoriach chemicznych. Przedstawiono podstawy teoretyczne metod elektrochemicznych, spektroskopowych, chromatograficznych i innych, zastosowanie tych metod w praktyce oraz zasady działania aparatury. Poświęcono także wiele uwagi metodyce pobierania i przygotowania próbek środowiskowych do analizy. Dodatkowo opisano zagadnienia związane z błędami pomiarowymi, walidacją metody analitycznej i statystyczną oceną wyników. Książkę napisano z myślą o studentach, nauczycielach akademickich wykładających przedmioty związane z analizą instrumentalną oraz pracownikach laboratoriów chemicznych świadczących usługi na rzecz rolnictwa i badań środowiskowych. Publikację wzbogacono licznymi ilustracjami, w tym wieloma kolorowymi, które podnoszą jej wartość merytoryczną i uatrakcyjniają lekturę. Książkę zaopatrzoneo też w Indeks osób oraz Indeks rzeczowy, który ułatwi korzystanie z niej studentom i prowadzącym ćwiczenia.

Opracowanie: Wydawnictwo UR

Gleby w środowisku przyrodniczym i krajobrazach Europy

Monografia pod redakcją naukową Stanisława Brożka

wyd. 1, 2013, 528 s.

format A4, oprawa twarda

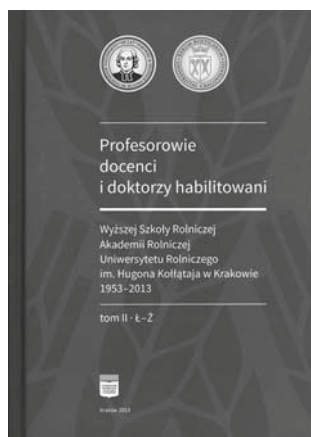
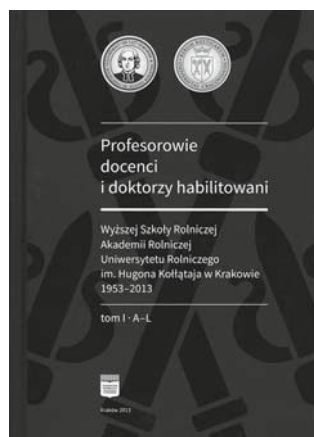
ISBN 978-83-60633-84-7

cena 120 zł

Książka stanowi podręcznik akademicki i przewodnik po utworzonym w 2012 roku na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie pierwszym w Polsce Muzeum Gleb – Centrum Edukacji Gleboznawczej (www.muzeumgleb.pl). Przedstawiono w niej zmienność pokrywy glebowej w skali Europy odzwierciedlającą główne strefy klimatyczno-roślinno-glebowe. Całość podzielona została na 11 rozdziałów prezentujących zróżnicowanie geograficzne tej części świata i obejmujących następujące biomy: tundrę, tajgę północną, tajgę południową, strefę umiarkowaną, strefę przejściową do strefy śródziemnomorskiej, strefę śródziemnomorską, wilgotną atlantycką, step kontynentalny, step suchy oraz półpustynię.

Publikacja przeznaczona jest dla wykładowców oraz studentów różnych kierunków na Uniwersytecie Rolniczym, a także innych czytelników zainteresowanych przyrodniczymi warunkami życia w Europie. Dzięki przejrzystemu układowi treści oraz dużej liczbie kolorowych ilustracji publikacja ta znakomicie prezentuje i podkreśla walory dydaktyczne zbiorów Muzeum Gleb.

Opracowanie: Wydawnictwo UR

Profesorowie, docenci i doktorzy habilitowani Wyższej Szkoły Rolniczej – Akademii Rolniczej – Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja w Krakowie 1953-2013

wyd. 1, 2013, t. 1–2, 854 + 834 s.

format B5, oprawa twarda

ISBN 978-83-60633-77-9

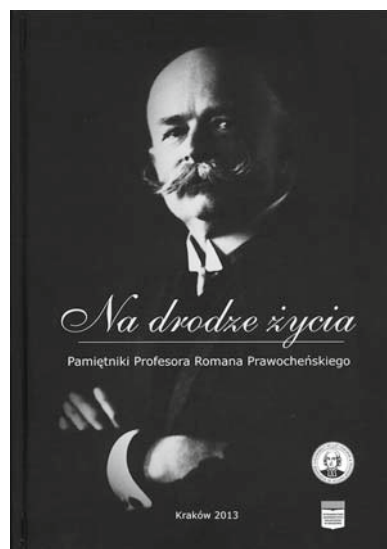
cena 100 zł za komplet

Dwutomowa Księga Jubileuszowa *Profesorowie, docenci i doktorzy habilitowani Wyższej Szkoły Rolniczej – Akademii Rolniczej – Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kollątaja w Krakowie 1953-2013* przygotowana przez Wydawnictwo UR dla uczczenia 60-lecia Uczelni, przypadającego w 2013 roku, to publikacja pomnikowa. Prezentuje sylwetki samodzielnych pracowników naukowych UR, zarówno tych zasłużonych dla polskiej i światowej nauki, jak i młodszych adeptów pracy naukowej, rozpoczynających dopiero swoją karierę, ale już legitymujących się osiągnięciami budzącymi uznanie i stanowiącymi obiecującą zapowiedź na przyszłość.

W składających się na Księgę Jubileuszową 540 biogramach, jak napisał w Przedmowie Rektor UR, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady, „ukazujących indywidualne pasje i kierunki badawcze, formy działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej oraz obszary zaangażowania organizacyjnego, jak w zwiercadle odbija się historia rozwoju i współczesność Uniwersytetu Rolniczego, a także osobowość tych, którzy odcisnęli swoiste piętno na jego teraźniejszym kształcie i osiągnięciach”.

Księga Jubileuszowa kontynuuje tradycje podobnych wydawnictw, które ukazały się w przeszłości, m.in. dzieł *Profesorowie i docenci Studiów Rolniczych w Krakowie 1890-1990* pod redakcją prof. dr. hab. Eugeniusza Gorlacha oraz *Profesorowie, docenci i doktorzy habilitowani Wyższej Szkoły Rolniczej – Akademii Rolniczej im. Hugona Kollątaja w Krakowie 1953-2003* pod redakcją prof. dr. hab. Zbigniewa Stalińskiego, a także publikacji opracowywanych z okazji jubileuszy poszczególnych Wydziałów UR. Stanowi formę uznania dla dokonanych i prezentowanych w niej naukowców i podziękowania za wkład wniesiony przez nich we wspólne dzieło, jakim jest nasza Uczelnia.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Na drodze życia. Pamiętniki Profesora Romana Prawocheńskiego

wyd. 1, 2013, 492 s.

format B5, oprawa twarda

ISBN 978-83-60633-81-6

cena 65 zł

Pamiętniki Romana Prawocheńskiego (1877-1965) – wybitnego uczonego, profesora UJ i Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie – to kolejna pozycja, która ukazała się w roku Jubileuszu 60-lecia Uniwersytetu Rolniczego. Jakkolwiek według słów samego autora pisał on Pamiętniki przede wszystkim z myślą o swoich dzieciach oraz tych spośród krewnych, „którzy interesują się przeszłością”, zasługują one na zainteresowanie dużo szerszego kręgu czytelników – nie tylko zootechników czy biologów, lecz również badaczy historii XIX i XX wieku, językoznawców zajmujących się mową Kresów Wschodnich, wreszcie wszystkich miłośników biografistyki.

Swoje wspomnienia Profesor rozpoczyna od zasłyszanych w dzieciństwie opowieści o niedawnym powstaniu styczniowym (którego 150. rocznicę wybuchu obchodziliśmy również w 2013 roku); zapiski urywają się na Sonderaktion Krakau i traumatycznych wspomnieniach z uwięzienia w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen. Na stronach swoich Pamiętników autor w sposób niezwykle żywy i barwny, dając dowód fenomenalnej wprost pamięci, kreśli obraz życia Polaków pod zaborem rosyjskim, opowiada o rodzinie i znajomych, mówi o swoich zainteresowaniach, o nauce w szkole i o studiach, o pierwszych latach kariery zawodowej, opisuje wreszcie powrót do odrodzonej Polski z ogarniętej rewolucją Rosji (tę ostatnią część wspomnień uzupełnia zamieszczona w Aneksie relacja z drogi do Polski 16-letniego wówczas syna Profesora – Romana zwanego Lolusiem).

Wartość publikacji podnoszą przypisy objaśniające niektóre terminy i zagadnienia oraz prezentujące podstawowe informacje o przywoływanych w Pamiętnikach postaciach historycznych.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Uczelnia w mediach

Od 1 stycznia do 28 lutego 2014 r.

Zieleń miejska 1.01.2014 r.

Hortiterapia, czyli roślinna terapia

Artykuł wskazuje, że oddziaływanie roślin na człowieka jest znane i wykorzystywane od wieków. Pierwsze opisy terapii ogrodniczej, stosowanej w szpitalach psychiatrycznych w Stanach Zjednoczonych, pochodzą z lat 20. XX w., kiedy to hortiterapią została wyodrębniona, jako osobna forma terapii, a nie składowa terapii zajęciowej. Gazeta przypomina, że w marcu 2012 r. w Krakowie odbyła się pierwsza w Polsce Ogólnopolska Konferencja zorganizowana przez Katedrę Roślin Ozdobnych Uniwersytetu Rolniczego, Woje-wódzki Specjalistyczny Szpital Dziecięcy im. św. Ludwika, Ogród Botaniczny Uniwersyte-tu Jagiellońskiego oraz Pracownię Florystycz-ną Flower Land.

Top Agrar Polska Bydło 1.01.2014 r.

Zdecydowanie za dużo witamin!

Przeprowadzony, przez prof. dr. hab. inż. Zyg-munta M. Kowalskiego (UR) test wykazał, że o ile zawartość białka ogólnego, tłuszczu surowego oraz makroelementów odpowiada zaleceniom żywieniowym, o tyle zawartość witamin w preparatach jest kilkakrotnie wyższa od zalecanych. Największe wątpliwo-ści w testowanych preparatach budzi nie za-wartość białka, ale ich skład komponentowy i przeznaczenie dla grupy wiekowej cieląt.

Top Agrar Polska Bydło 1.01.2014 r.

Kwasica zważca – problem w czasie hossy

Jak dowodzi cytowany w materiale prof. dr hab. inż. Zygmunt M. Kowalski (UR), kwa-sica to podstępna choroba, gdyż chociaż jej nie widać, to prowadzi do wielu strat,

odczuwalnych tym bardziej w czasie dobrej koniunktury na mleko. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy, w pierwszym okresie laktacji, jest nadmiar węglowodanów nie-strukturalnych, a w praktyce skrobi w dawce pokarmowej krów.

Top Agrar Polska 1.01.2014 r.

Stypendia dla studentów

Agro Serwis 15.01.2014 r.

Wsparcie dla młodych zdolnych ludzi ze wsi

Materiały zawierały zapowiedzi i relacje z wręczenia stypendiów. Informowano, że w tym roku 25 studentów otrzyma roczne stypendia Fundacji im. Zofii i Władysława Pokusów Wspierania Edukacji Młodzieży Wiejskiej. Dziesięcioro z nich studiuje w UR.

Sad Nowoczesny 1.01.2014 r.

We Włocławku o jakości i ochronie

Po raz czwarty spotkali się sadownicy woje-wództwa kujawsko-pomorskiego na swoim regionalnym zjeździe, który odbył się 22 listopada 2013 r. we Włocławku. W części naukowej prof. dr hab. inż. Marek Grabowski (UR) mówił o chorobach kory i drewna, któ-re są dużym problemem w sadach i wpływają na jakość owoców.

Piekarstwo 1.01.2014 r.

Metody obniżania indeksu glikemicznego pieczywa pszennego

Tekst redagowało wspólnie kilku naukowców w tym pracownicy UR: dr inż. Barbara Borczak, prof. dr hab. inż. Elżbieta Sikora, dr inż. Joanna Kapusta-Duch, prof. dr hab. inż. Ma-rek Sikora. Autorzy ustalili, że według najnow-szych zaleceń Instytutu Żywności i Żywienia

produkty zbożowe powinny stanowić pod-stawowe źródło energii w diecie człowieka. Z kolei według Światowej Organizacji Zdro-wia (WHO) dieta bogata m.in. w pełnoziarni-ste produkty zbożowe pozwala obniżyć ryzyko zachorowalności na choroby dietozależne, ta-kie jak: otyłość, choroby sercowo-naczyniowe, niektóre nowotwory czy cukrzycę typu 2.

Piekarstwo 1.01.2014 r.

Rola polisacharydów w kształtowaniu wodochłonności mąki

Zdaniem dr. inż. Krzysztofa Buksa (UR) za najważniejsze właściwości błonnika odpowia-dają tworzące go polisacharydy nieskrobiowe. To od ich zawartości i struktury zależy zdol-ność wiązania wody, jak również zdolność do tworzenia specyficznych układów koloidal-nych (żeli) przez składniki mąki. Duża wo-dochłonność mąki wpływa przede wszystkim na wydajność ciasta, lecz także zwiększony dodatek wody do ciasta skutkuje uzyskaniem chleba o bardziej wilgotnym mięksiszu i o lep-szych parametrach tekstury.

Piekarstwo 1.01.2014 r.

Konserwanty w piekarstwie

Autorki mgr Marcelina Miazga-Sławińska (UR), dr Anna Grzegorzczak (UR), wskazu-ją, że stosowane konserwanty wpływają na zwiększenie bezpieczeństwa żywności przez hamowanie namnażania drobnoustrojów chorobotwórczych lub syntezy toksyn. Kon-serwanty mogą powodować zmiany prze-puszczalności błon komórkowych lub ścian komórkowych, ingerować w mechanizmy genetyczne drobnoustroju albo inaktywować wybrane enzymy.

Zdjęcie zgłoszone na konkurs, fot. Maria Huebner

Informator Sadowniczy 1.01.2014 r.

Parch jabłoni podsumowanie ostatniego sezonu
Prof. dr hab. inż. Marek Grabowski (UR) wskazuje, że ze względu na stosunkowo niewielkie nasilenie objawów parcha jabłoni w większości sadów w sezonie 2012, spodziewano się, że w kolejnym potencjał infekcyjny patogenu będzie znacznie niższy, co niewątpliwie powinno ułatwić ochronę jabłoni przed nim. Jednak warunki pogodowe panujące w listopadzie i grudniu 2012 r. sprzyjały rozwojowi patogenu. Również przebieg warunków pogodowych na początku 2013 r. spowodował późniejsze rozpoczęcie wegetacji, co wiązało się także z opóźnionym rozpoczęciem zabiegów ochrony roślin.

Farmer 1.01.2014 r.

Forum Bydła w Płatnicy
Kolejny już raz hodowcy bydła z całej Polski mieli okazję spotkać się na konferencji w Płatnicy. Część wykładowa prowadzona była przez znanych polskich naukowców i praktyków zajmujących się tą tematyką, m.in. prof. dr hab. inż. Zygmunta M. Kowalskiego (UR).

Hodowla i Chów Bydła 1.01.2014 r.

Ketozą okiem hodowcy – przyczyny, skutki, zapobieganie

Materiał zawiera najważniejsze tezy wykładu wygłoszonego na Podlaskim Forum Bydła w Płatnicy k. Łomży. Jego autorami są

pracownicy UR prof. dr hab. inż. Zygmunt M. Kowalski i mgr inż. Artur Płyta. Autorzy wskazali, że minęło 6 miesięcy od rozpoczęcia wdrażania do praktyki systemu identyfikowania krów i stad zagrożonych subkliniczną ketozą. Od 1 kwietnia 2013 roku systemem objęte są wszystkie stada będące pod oceną wartości użytkowości bydła (OWUB), prowadzonej przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka (PFHBiPM). Jesteśmy jedynym krajem w świecie, w którym taki system został wdrożony do praktyki.

Geodeta 1.01. 2014 r.

Studenci obradowali w stolicy

Gazeta informuje, że 12 grudnia 2013 r. w Warszawie odbyło się spotkanie członków Ogólnopolskiego Klubu Studentów Geodezji, w którym wzięli udział przedstawiciele siedmiu uczelni: Politechniki Warszawskiej, Politechniki Śląskiej w Gliwicach, AGH, WAT, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Uniwersytetu Rolniczego oraz UWM w Olsztynie. Dyskutowano m.in. nad planowaną zmianą regulaminu Klubu i kierunkiem jego rozwoju.

Geodeta 1.01.2014 r.

X Ogólnopolski Rajd Studentów Geodezji

Artykuł zawiera relację z rajdu, w którym uczestniczyli członkowie kół naukowych z UWM z Olsztyna, WAT oraz dwóch

krakowskich uczelni: AGH i głównego organizatora – Uniwersytetu Rolniczego.

Forum akademickie 1.01.2014 r.

Nowi profesorowie

22 listopada 2013 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wręczył akty nominacyjne 65. nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki. Nominacje otrzymała również prof. dr hab. inż. Krystyna Czekońska (UR).

Forum Akademickie 1.01.2014 r.

Nagrody Wydziału II PAN

Nagrody Naukowe Wydziału II Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN za rok 2013 otrzymał m.in. prof. dr hab. Marcin Rapacz (UR).

Farmer 1.01.2014 r.

Warto wiedzieć

Zapowiedź i zaproszenie na XXII Szkołę Zimową Hodowców Bydła, której głównym organizatorem jest Katedra Hodowli Bydła (UR).

Farmer 1.01.2014 r.

Jesienne Forum Młodych Hodowców Bydła

W zorganizowanym przez Fundację Młody Hodowca w Augustowie forum uczestniczyło ok. 200 osób, głównie uczniów szkół rolniczych, studentów uniwersytetów rolniczych, obecnych i przyszłych hodowców, zwłaszcza z województw podlaskiego i warmińsko-mazurskiego. Poruszone zostały również aspekty związane z zarządzaniem i żywieniem bydła mlecznego, o których mówił prof. dr hab. inż. Zygmunt M. Kowalski (UR). Młodzi Hodowcy mieli również okazję do poznania kanadyjskich doświadczeń z zakresu hodowli bydła, a zwłaszcza oceny genomowej.

Agro Przemysł 1.01.2014 r.

Jak wykorzystać nanocząsteczki?

Autorka dr inż. Paulina Pająk (UR) przekonuje, że w ostatnich latach szybki postęp w nauce i technologii w znacznym stopniu przyczynił się do rozwoju nauk o żywności. Szczególną rolę należy przypisać w tym miejscu nanotechnologii, która stała się najbardziej obiecującym narzędziem stosowanym w celu projektowania nowoczesnych produktów

Zdjęcie zgłoszone na konkurs, fot. Piotr Latoń

spożywczych, o wysokich walorach sensorycznych, które cechowałyby się ponadto długim terminem przydatności do spożycia.

Agro Przemysł 1.01.2014 r.
Wszechstronne maltodekstryny

Autorka – dr inż. Izabela Przetaczek-Rożnowska (UR) – wskazuje, że skrobia jest jednym z najbardziej funkcjonalnych surowców w przemyśle spożywczym, jednak jej wykorzystanie w postaci nieprzetworzonej jest niewielkie. Dlatego też prowadzi się jej modyfikacje, najczęściej na drodze hydrolizy kwasowej, enzymatycznej lub kwasowo-enzymatycznej.

Super Nowości 3.01.2014 r.
Wie, jak nadać życiu wytrawny smak

Gazeta informuje, że po 10 latach spędzonych z nosem w książkach, nad menzurkami w własnym laboratorium i wydeptując ścieżki między krzewami w najlepszych winnicach w Europie Środkowej i na bazie przekazywanych w rodzinie od pokoleń wskazówek Marceli Malkiewicz, absolwent UR spod Sandomierza produkuje wina, którymi zachwycają się koneseryzy i znawcy.

Obserwator Lokalny 4.01.2014 r.
Renata Stoś – o niej się mówi

Wybrana na kierownika Centrum Integracji Społecznej w Piłźnie, jest absolwentką Akademii Rolniczej w Krakowie, na kierunku agronomia. W Urzędzie Miejskim w Piłźnie pracuje od pół roku, wcześniej prowadziła

własną działalność gospodarczą – jej firma zajmowała się ogrodnictwem.

Dziennik Polski 10.01.2014 r.

Unia uwędzi tradycję dla naszego zdrowia

Super nowości 20.01.2014 r.

Jest szansa na obronę wędzonych kielbas

Nowiny 20.01.2014 r.

Producenci zawiązali komitet w obronie tradycyjnych wędlin

Gazeta Polska 22.01.2014 r.

Wędliniarze mają dość rządu

Polska Gazeta Krakowska 28.01.2014 r.

Front w obronie wędzonek

Polska Gazeta Krakowska 7.02.2014 r.

Unia chce wykurzyć z rynku nasze swojskie wędzonki

Wiele uwagi media poświęciły nowej regulacji unijnej, której wejście w życie może oznaczać kłopoty dla polskich producentów tradycyjnej żywności. Tradycyjne wytwarzanie kielbasy liśnieckiej, wędzonego oscypka czy karpia zatorskiego będzie niemożliwe po wejściu jej w życie. Wielokrotnie cytowano różne wypowiedzi prof. dr. hab. inż. Władysława Migdała (UR).

Perspektywy 11.01.2014 r.

Oferta na miarę

W wywiadzie prof. Daria Lipińska-Nałęcz, wiceminister nauki i szkolnictwa wyższego wspomina o najbardziej popularnych kierunkach, odpowiedzialności uczelni w proponowaniu nowych programów studiów,

o dopasowaniu nauki i dydaktyki do wyzwań płynących z zewnętrznego otoczenia. Zauważa również, że najpopularniejsze w rekrutacji okazały się politechniki: Warszawska, Gdańska, Poznańska, Łódzka, AGH, a za nimi Uniwersytet Rolniczy i Uniwersytet Warszawski.

Polska, Gazeta Krakowska 11.01.2014 r.

Wielcy Małopolanie

Informacja zawiera notkę biograficzną prof. dr. Tadeusza Ruebenbauer, rektora ówczesnej WSR w latach 1962-1972, genetyka i hodowcy roślin. Należał on do Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

Fakt 11.01.2014 r.

Śmiechem i szyderstwem obalili komunę

Materiał przypomina działalność estradową Zenona Laskowika i Bohdana Smolenia – absolwenta ówczesnej Akademii Rolniczej w Krakowie.

Perspektywy 11.01.2014 r.

Strategia kariery

W zestawieniu nowych kierunków i specjalności przygotowanych na rok akademicki 2014/2015 na polskich uczelniach znalazł się kierunek: Zarządzanie środowiskiem przyrodniczym, prowadzony przez UR.

Przemysł Chemiczny 12.01.2014 r.

Wykaz recenzentów

Materiał informuje, że na liście zewnętrznych recenzentów „Przemysłu Chemicznego” w okresie od 11.2012 do 11.2013 r., znajduje się prof. dr. hab. inż. Florian Gambuś (UR).

Piekarstwo 12.01.2014 r.

Metody analizy właściwości pieczywa

Artykuł dr. inż. Krzysztofa Buksa (UR), w którym wskazuje, że ze względu na funkcje, jaką spełnia w odżywianiu człowieka, pieczywo powinno charakteryzować się wysoką jakością, która zależy głównie od przebiegu procesu technologicznego oraz od jakości użytych do jego sporządzenia surowców. Celem artykułu jest przedstawienie i charakterystyka metod stosowanych w ocenie jakości pieczywa.

Piekarstwo 12.01.2014 r.
Wzbogacanie pieczywa w błonnik pokarmowy
Autor Lesław Juszcak (UR), wskazuje, że błonnik pokarmowy stanowią roślinne polisacharydy oraz ligniny odporne na hydrolizę enzymatyczną w przewodzie pokarmowym człowieka. Ponieważ pieczywo jest podstawowym składnikiem codziennej diety, jego wzbogacanie i podwyższanie wartości odżywczej dają szerokie możliwości w dostarczaniu bioaktywnych składników, w tym błonnika pokarmowego, do organizmu człowieka.

Piekarstwo 12.01.2014 r.
Święta pachnące przyprawami
Jak wskazuje mgr inż. Karolina Pycia (UR), za smak oraz aromat świątecznych potraw odpowiedzialne są przyprawy charakterystyczne dla tego okresu. Przyprawy oprócz specyficznego smaku oraz aromatu nadawanego produktom mają także wiele zbawicznych właściwości, o których warto wiedzieć. W artykule dokonano charakterystyki najbardziej popularnych przypraw stosowanych w okresie świątecznym przy wytwarzaniu tradycyjnych potraw.

Food Forum 12.01.2014 r.
Kariera morskiego drapieżnika
Natalia Adamska-Golińska absolwentka UR, wskazuje, że wciągu ostatnich kilkunastu lat spożycie łososia w naszym kraju znacząco wzrosło, a Polska stała się jednym z liderów w przetwórstwie tej ryby.

Cukiernictwo 12.01.2014 r.
Słodkie drożdżówki z polskich cukierni
Zdaniem mgr inż. Karoliny Pyci (UR), bogata oferta asortymentowa drożdżówek gwarantuje, że każdy z konsumentów znajdzie drożdżówkę o smaku odpowiadającym własnym gustom oraz upodobaniom. Z tego też powodu właściwie każda cukiernia ma w swojej ofercie kilka różnych rodzajów bułek drożdżowych.

Cukiernictwo 12.01.2014 r.
Co kryje w sobie świąteczny pudding?
Pracownice UR – mgr Marcelina Miazga-Sławińska i dr Anna Brzegorzczak, przekonują,

że oryginalny pudding dojrzewa nawet dwa miesiące, jednak znanych jest wiele prostszych i mniej czasochłonnych sposobów jego przygotowania, także dla cukierniczych amatorów. Artykuł prezentuje jeden z przepisów.

Cukiernictwo 12.01.2014 r.
Margaryna i jej składniki
Pracownice UR – dr Anna Grzegorzczak i mgr Marcelina Miazga-Sławińska, dokonują analizy składu chemicznego i właściwości margaryny.

Dziennik Polski 13.01.2014 r.
Uczelnia rolnicza zaprasza
Dziennik Polski 17.01.2014 r.
Uniwersytet Rolniczy kusi nowym kierunkiem
Gazeta Wyborcza 27.01.2014 r.
Uniwersytet Rolniczy niżowi demograficznemu się nie poddaje
W kilku materiałach pojawiały się zapowiedzi i relacje z Dnia Otwartego UR. Prezentowano krótkie wypowiedzi przedstawicieli Uczelni oraz ofertę edukacyjną na przyszły rok akademicki.

Gazeta Wyborcza 14.01.2014 r.
Naukowcy o powietrzu Krakowa
Dziennik Polski 18.02.2014 r.
Nowi sprzymierzeńcy w walce ze smogiem
Materiały informowały o powołanej przez prezydenta Majchrowskiego Radzie programowej ds. ochrony powietrza. Ma ona opinować działania rady miasta dotyczące ochrony powietrza w Krakowie. W skład rady weszli wybitni specjaliści w tym: prof. dr hab. inż. Janusz Micyński (UR). Przewodniczącym został prof. dr hab. inż. Marian Mazur (AGH).

TEMI Galicyjski Tygodnik Informacyjny 15.01.2014 r.

Owce na wały
Gazeta informuje, że wykorzystanie przeźwaczy do ochrony wałów powodziowych, pozyskiwania wełny, do hodowli pomidorów albo dotowanie rolników obserwujących ptaki – to kilka z niebanalnych projektów, którymi w najbliższych latach będzie zajmował się Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego.

Projekt badawczy dotyczący możliwości wykorzystania owiec do utrzymania wałów przeciwpowodziowych jest obecnie w fazie badań naukowych, prowadzonych we współpracy z Uniwersytetem Rolniczym w Krakowie. Testowany jest na wałach na potoku Gróbka w Krzeczowie k. Bochni.

Dziennik Polski 18.01.2014 r.
Koniew wiecznie żywy
Studenci Architektury Krajobrazu (UR) przygotowali koncepcje zagospodarowania terenu po pomniku sławiącym marszałka Iwana Koniewa. Autorzy nawiązali do sąsiedztwa siedziby Wojewódzkiej Komendy i jednostki straży pożarnej – tak chciał zarząd Dzielnicy VI Bronowice. Zdaniem, cytowanej w materiale dr inż. arch. Małgorzaty Wilczkiewicz (UR) obecnie odchodzi się od stawiania pomników figuralnych.

Gazeta Wyborcza 21.01.2014 r.
Nauka w Chmurze
Dziennik Polski 27.01.2014 r.
Z tej chmury spadnie deszcz fachowców
Puls Biznesu 28.01.2014 r.
Platforma edukacyjna dla młodzieży
TEMI Galicyjski Tygodnik Informacyjny 12.02.2014 r.

Z głową w chmurze (edukacyjnej)
Media wskazywały, że Małopolska Chmura Edukacyjna to innowacyjny projekt współpracy pomiędzy małopolskimi uczelniami i szkołami ponadgimnazjalnymi. Dzięki współpracy najważniejszych uczelni regionu z samorządami nadzorującymi szkoły ponadgimnazjalne powstać ma platforma multimedialna umożliwiająca prowadzenie wirtualnych zajęć, wymianę materiałów dydaktycznych czy prowadzenie wspólnych projektów i badań. Dla uczniów ma to oznaczać dostęp do wykładowców i zasobów uczelni, dla uczelni zaś przyciągnięcie utalentowanej młodzieży. Liderem projektu jest AGH, a partnerami 21 podmiotów, w tym UJ, Politechnika Krakowska, Uniwersytet Ekonomiczny, Uniwersytet Rolniczy, Uniwersytet Pedagogiczny, województwo małopolskie oraz kilkanaście małopolskich gmin i powiatów.

Dziennik Polski 23.01.2014 r.

Samowola przy cennym pomniku przyrody?

Dziennik Polski 6.02.2014 r.

Dąb szypułkowy pod lupą urzędników

Materiały informują, że mieszkańcy Borku Fałęckiego jednoczą się w walce o ponad 200-letni dąb szypułkowy, stojący na działce skarbu państwa. Wojciech Różański (UR) przyznaje, że dąb wymaga zabiegów zabezpieczających. Między innymi zastosowania substancji grzybobójczej do walki z hubą siarkową i osłony pnia pozbawionego kory.

Tygodnik Starachowicki 27.01.2014 r.

Nasz generał

Gazeta prezentuje biogram Krzysztofa Żabickiego, który urodził się w 1962 r. w Starachowicach. Jest on absolwentem Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej w Jeleniej Górze (1985), Akademii Obrony Narodowej w Warszawie (1992) i Akademii Rolniczej w Krakowie (1997). W 1996 roku ukończył w AON kurs operacyjno-taktyczny, a w roku 2004 Podyplomowe Studia Operacyjno-Strategiczne. Wojskową służbę zawodową rozpoczął w 1985 r. 15 sierpnia 2011 roku z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymał nominację na stopień generała brygady.

Echo Dnia Świętokrzyskie 27.01.2014 r.

Z aparatem na dwóch kołach

Echo Dnia Świętokrzyskie 31.01.2014 r.

Motocykle, motocykliści i ich podróże na zdjęciach

Materiały zawierały relacje z konkursu fotograficznego na temat motocyklistów. Tegorocznym laureatem został Patryk Polewany, konecczanin, student pierwszego roku Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji (UR). Jurorzy podkreślają wysoki poziom zgłoszonych prac, o czym można przekonać się w Galerii DcK w koneckim domu kultury.

Dziennik Polski 28.01.2014 r.

Studenckie marzenia o nauce za oceanem

W UR gościli przedstawiciele Polsko-Amerykańskiej Komisji Fulbrighta oraz Centrum Education USA i zachęcali małopolskich

Zdjęcie zgłoszone na konkurs, fot. Aniela Początek

studentów do rozpoczęcia nauki w Stanach Zjednoczonych. Zdaniem władz UR, wydarzenie to było świetną okazją do poznania różnic między szkolnictwem polskim i amerykańskim.

Top Agrar Polska Bydło 1.02.2014 r.

Dawki witamin dla bydła

Prof. dr hab. inż. Zygmunt M. Kowalski (UR) wskazuje, że cielętom i krowom należy zabezpieczyć witaminy w paszy w ilości pokrywającej ich zapotrzebowanie. Jednak, jak wskazuje szkodliwy jest zarówno ich nadmiar, jak i niedobór. Materiał zawiera szereg podstawowych informacji na temat zapotrzebowania poszczególnych grup bydła na witaminy, ich znaczenia oraz skutków niedoborów i nadmiarów.

Super Linia 1.02.2014 r.

Na jagody

Materiał przypomina, że owoce mają wiele składników cennych dla zdrowia. Zdaniem cytowanej prof. Ewy Cieślak (UR) jagody acai są mieszanką wszystkiego, co najlepsze w przyrodzie. Ze względu na wysoki potencjał prozdrowotny acai uznawana jest za superjagodę, zwaną „sekretem długowieczności”, gdyż zestawienie składników mineralnych i odżywczych tych jagód imponuje.

Hasło Ogrodnicze 1.02.2014 r.

Na 3. Święcie Gruszy w Boguchwale

W trakcie ostatniego Święta Gruszy połączonego z Jesienną Giełdą Ogrodniczą, dr hab. Monika Bieniasz (UR) przybliżyła uczestnikom konferencji tematy związane z uprawą grusz i wykorzystaniem ich owoców.

Geodeta 1.02.2014 r.

Wspomnienie

Informacja zawiera biogram zmarłego 11 stycznia 2014 r. Józefa Kalisza, byłego Głównego Geodety Kraju. Był on absolwentem m.in. Wydziału Geodezji i Urzędzeń Rolnych ówczesnej WSR w Krakowie.

Farmer 1.02.2014 r.

XXIII Szkoła Zimowa Hodowców Bydła

Notatka zawiera zapowiedź i ramowy program wydarzenia, którego organizatorem jest UR.

Bydło 1.02.2014 r.

Gala Finałowa V edycji Konkursu na Fermę i Hodowcę Bydła Mlecznego i Mięsnego Roku 2013

Gala Finałowa odbyła się w sali na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich podczas wystawy Polagra-Premiery 31 stycznia 2014 r. Konkurs odbywa się pod

patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ważnym punktem uroczystości były multimedialne prezentacje gospodarstw, jedną z nich przedstawił prof. dr hab. Jan Szarek (UR), który również zasiadał w jury.

Polska Gazeta Krakowska 3.02.2014 r.
Krótko

Masze Miasto Kraków 3.02.2014 r.
Trwa konkurs na nazwę wina Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

Metro Warszawa 10.02.2014 r.
Jak nazwać uniwersyteckie wino?

Dziennik Polski 13.02.2014 r.
Konkurs na nazwę wina uniwersyteckiego

Dziennik Polski 24.02.2014 r.
„Uniwersyteckie Grono” z winnicy UR

Dziennik Wschodni Lubelski 25.02.2014 r.
Uniwersyteckie Grono nowe wino z Krakowa

Dziennik Polski 24.02.2014 r.
„Uniwersyteckie Grono” z winnicy UR

Dziennik Wschodni Lubelski 25.02.2014 r.
Uniwersyteckie Grono – nowe wino z Krakowa

Nasze Miasto Kraków 27.02.2014 r.
Uniwersyteckie Grono – to nazwa wina

Uniwersytetu Rolniczego

Pierwsze materiały informowały o ogłoszonym przez JM Rektora UR konkursie na nazwę wina produkowanego przez Uczelnię, warunkach i terminach zgłoszeń. Kolejne zawierały informacje o wynikach prac jury oceniającego nadesłane propozycje na konkurs. Gazety podały również, że wygrała propozycja „Uniwersyteckie Grono”, której autem jest Michał Tymich – absolwent Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji w 2010 roku.

Metro Warszawa 3.02.2014 r.
Na zajęciach przycinamy drzewka

Artykuł przypomina, że z sześciu publicznych uczelni oferujących nauki rolnicze, leśne i weterynaryjne studenci najczęściej wybierają Uniwersytet Rolniczy (w ubiegłym roku 13 880 kandydatów) i Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (12 022 chętnych). Cytowana jest wypowiedź mgr inż. Izabelli Majewskiej – rzeczniczka prasowego UR, w której wskazuje ona na najbardziej popularne kierunki.

Polska gazeta Krakowska 8.02.2014 r.
Domagamy się grzebowiska dla zwierząt, a nie ich utylizacji!

Materiał informuje o społecznej inicjatywie wyznaczenia grzebowiska dla zwierząt. Gazeta przypomina, że ostatnia lokalizacja grzebowiska w Rzęście zaproponowana przez UR wywołała wielkie protesty okolicznych mieszkańców. W ich efekcie Uczelnia zrezygnowała z tych planów. W sierpniu 2013 r. władze Uczelni wysłały do prezydenta Krakowa za pośrednictwem Biura Planowania Przestrzennego wniosek o uwzględnienie w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa możliwości zlokalizowania grzebowiska dla zwierząt na terenie należącym do UR przy alei Waszyngtona.

Polska Dziennik Zachodni 17.02.2014 r.
Owce rasy olkuskiej zadomowiły się na Jurze

Materiał informuje, że w Stacji Doświadczalnej Katedry Hodowli Trzody Chlewnej i Małych Przeżuwaczy UR odbyły się Białeńskie Warsztaty Hodowli Owiec, organizowane przez Fundację Przyroda i Człowiek oraz UR. Patronował im regionalny dyrektor ochrony środowiska w Katowicach Bernard Błaszczak. Spotkanie było elementem realizowanego przez Fundację Przyroda i Człowiek programu restytucji owiec rasy olkuskiej na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej.

Polska Gazeta Krakowska 19.02.2014 r.
Pasywnie i z oceną VERY GOOD

Materiał dotyczy budownictwa pasywnego w Polsce, jako jeden z przykładów przywołana została hala sportowa UR.

Polska Gazeta Krakowska 19.02.2014 r.
Pytania do...

Krótką rozmowę z dr inż. Moniką Bieniasz (UR), na temat wpływu łagodnej zimy na prognozowane plony w tym roku.

Rzeczpospolita 20.02.2014 r.
Pamiętamy o wyklętych

Materiał przypomina o święcie poświęconym żołnierzom niezłomnym. W Krakowie

Zdjęcie zgłoszone na konkurs, fot. Włodzimierz Puchalski

zostanie zorganizowany koncert ponad 200-osobowego chóru studentów UJ, UR, UPJPII, UEK oraz 70-osobowej orkiestry Akademii Muzycznej w Krakowie. W czasie koncertu po raz pierwszy zostanie wręczona nagroda im. Danuty Siedzikówny „Inki”. – Otrzymają ją osoby, które niezawodowo działają na rzecz edukacji historycznej – zapowiada Robert Zapart z Zarządu Fundacji Armii Krajowej w Londynie.

Dziennik Polski 20.02.2014 r.

Studenci opisali domy i ocenili stan zabytków

Studenci UR opisali setki obiektów w gminach: Zielonki, Sułoszowa, Skąpa, Michałowice i Tomice (pow. wadowicki). Podczas prac studenci określili stan techniczny wielu budynków i odporność na warunki zewnętrzne. Robili dokładne opisy, uwzględniając nawet kolory dachów i elewacji, sprawdzili stan zabytków i pomników przyrody. Gazeta cytuje wypowiedź prof. dr hab. inż. Krzysztofa Ostrowskiego – dziekana WISiG, który podkreślił ścisły związek nauki i praktyki.

Dziennik Gazeta Prawna 28.02.2014 r.

Z Księżycą na pole

Materiał zawiera informacje o wynalazku dr inż. Mariusza Kormaneka (UR), który opracował ulepszoną wersję urządzenia do badania gleby. Penetrometr stożkowy to urządzenie mierzące zwięźłość gleby. Naukowiec je udoskonalił, dzięki czemu jest ono bardziej poręczne.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Chór AGRICOLA w katedrze łacińskiej

Ekspedycja naukowa po Amazonii (Rio Solimoes, Rio Negro i Rio Branco), fot. dr hab. inż. Piotr Wężyk

W następnym numerze:

- Wywiad z dr. hab. inż. Stanisławem Małkiem, prof. UR – Prorektorem ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej, poświęcony Festiwalowi Nauki w Krakowie 2014
- Reportaż z X jubileuszowego Międzywydziałowego Turnieju Artystycznego
- Relacje z konferencji naukowych